

RECUEIL

Overzicht van de belangrijkste wettelijke en reglementaire bepalingen over de Inkomensgarantie voor ouderen (IGO)

Versie februari 2026

.be

INDEX

INHOUDSTAFEL

Wet van 1 april 1969

tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Wet van 22 maart 2001

tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Wet van 22 maart 2001

betreffende de betwistingen over de inkomensgarantie voor ouderen.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 29 april 1969

houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Koninklijk besluit van 23 mei 2001

tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen.

Wet van 1 april 1969
(Staatsblad 29 april)

tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Gewijzigd bij: o.a. K.B. van 22 december 1969 (Staatsbl. 4 februari 1970), de wet van 5 juni 1970 (Staatsbl. 30 juni), K.B. van 17 juni 1971 (Staatsbl. 30 juni), wet van 27 juli 1971 (Staatsbl. 11 augustus), K.B. van 8 november 1971 (Staatsbl. 7 maart 1972), de wet van 6 juli 1973 (Staatsbl. 14 juli), K.B. van 22 december 1975 (Staatsbl. 30 december), de wet van 5 januari 1976 (Staatsbl. 6 januari), K.B.'s van 16 juli 1986 (Staatsbl. 30 juli), 15 februari 1990 (Staatsbl. 9 maart), de wetten van 29 december 1990 (Staatsbl. 9 januari 1991), 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993), K.B.'s van 20 december 1993 (Staatsbl. 13 januari 1994), 23 december 1996 (Staatsbl. 17 januari 1997), de wet van 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), K.B. van 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wet van 3 juli 2005 (Staatsbl. 29 augustus), K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december) en de wetten van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 11 juli 2018 (Staatsbl. 20 juli) en 1 maart 2019 (Staatsbl. 11 april).

HOOFDSTUK I. Gerechtigden

Art. 1 Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 43 (1), K.B. van 23 december 1996, art. 1 (2) en de wet van 27 december 2006, art. 302 (3).

§ 1. Een gewaarborgd inkomen wordt verzekerd aan de mannen en vrouwen die ten minste vijfenzestig jaar oud zijn en die aan de door deze wet gestelde voorwaarden voldoen.

§ 2. De gerechtigde moet zijn werkelijke verblijfplaats in België hebben en tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die Belg zijn;

2° de personen die onder de toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

3° de staatlozen die onder de toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New-York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst afgesloten heeft of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid erkend heeft;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat ten gunste van deze laatsten een recht op een rust- of overlevingspensioen van werknemer of zelfstandige in België werd geopend.

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan deze bedoeld in het eerste lid, die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, wat voor de toepassing van deze wet onder werkelijke verblijfplaats moet worden verstaan.

De koning bepaalt de voorwaarden en andere regelen waarbij de gemeenten, of de Federale Pensioendienst, het verblijf op het grondgebied van België van de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, vaststellen.

HOOFDSTUK II. Bedrag van het gewaarborgd inkomen

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1973, art. 11, 20 juli 1991, art. 65 (4) en K.B. van 11 december 2001, art. 6 (5)*

§ 1. Het jaarbedrag van het gewaarborgd inkomen beloopt 6 644,61 EUR. Dit bedrag wordt op 8 859,32 EUR gebracht wanneer de aanvrager gehuwd en niet van tafel en bed gescheiden is. Het beloopt eveneens 8 859,32 EUR in geval van feitelijke scheiding van niet meer dan tien jaar en voor zover een deel van het gewaarborgd inkomen aan de feitelijk gescheiden echtgenoot van de aanvrager wordt toegekend.

Ingeval van toekenning van het in het tweede lid vermelde bedrag aan een van de echtgenoten, kan in hoofde van de andere echtgenoot geen gewaarborgd inkomen worden toegekend of betaald.

De Koning bepaalt wat onder feitelijke scheiding wordt verstaan.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in § 1 bedoelde bedragen verhogen. Deze verhoging kan verschillen naargelang de categorieën van rechthebbenden die de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepaalt.

§ 3. De in § 1, tweede lid, bedoelde verhoging wordt toegekend wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot een invaliditeitspercentage krijgt toegewezen van minstens 65 pct. onder de voorwaarden inzake medische waardering vastgesteld door de wetgeving betreffende het toekennen van tegemoetkoming aan de minder-validen.

Deze verhoging kan aan de aanvrager en aan zijn echtgenoot worden toegekend indien ieder van hen aan de door het eerste lid vastgestelde voorwaarden voldoet.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 november 1971, art. 54 en 11 december 2001 (5).*

De bij artikel 2 bedoelde bedragen veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Die bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) der consumptieprijzen.

HOOFDSTUK III. Invloed van de bestaansmiddelen

Art. 4 § 1. *Gewijzigd bij K.B.'s van 22 december 1969, art. 1, 17 juni 1971, art. 2, art. 19 en art. 20 en de wetten van 29 december 1990, art. 193 (6), 20 juli 1991, art. 66 (4), 3 juli 2005, art. 18 (7) en 1 maart 2019, art. 10 (8).*

§ 1. Het gewaarborgd inkomen kan enkel worden toegekend na het onderzoek naar de bestaansmiddelen.

Onverminderd de toepassing van het bepaalde in § 2 en in artikel 10, komen in aanmerking alle bestaansmiddelen, van welke aard en oorsprong ook, waarover de aanvrager en zijn echtgenoot beschikken.

In geval van scheiding van tafel en bed en van feitelijke scheiding van meer dan tien jaar wordt voor elk van de echtgenoten uitsluitend met hun eigen bestaansmiddelen rekening gehouden.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit de waarde waarop de voordelen in natura in aanmerking worden genomen.

Het bedrag dat wegens het genot van voordelen in natura in aanmerking wordt genomen, wordt verminderd met die andere inkomsten, waarvoor de aanvrager bewijst dat hij ze aanwendt ter betaling van deze voordelen.

§ 2. Bij het berekenen van de bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met:

1° de gezinsbijslag, waarop de aanvrager aanspraak kan maken te voordele van de kinderen krachtens de kinderbijslagregeling voor werknemers en krachtens de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen;

2° de uitkeringen die verband houden met openbare of private bijstand;

3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;

4° de renten verkregen ingevolge stortingen als vrijwillig verzekerde verricht overeenkomstig de bij besluit van de Regent van 12 september 1946 samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood of de pensioenen verkregen overeenkomstig de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden; de renten bedoeld in artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

De voorwaarden tot vrijstelling en de vrijgestelde bedragen van voornoemde renten worden door de Koning bepaald.

5° de frontstrepen- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit.

6° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 3 februari 1961, en

van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

7° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

8° de verwarmingstoelage toegekend aan bepaalde rechthebbenden op een pensioen ten laste van de werknemersregeling.

9° de kostenvergoedingen die ontvangen zijn in het kader van het vrijwilligerswerk als bedoeld in artikel 10 van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 3, art. 19 en art. 20 en K.B. van 22 december 1975, art. 2.*

§ 1. Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met het niet buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen waarvan de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben, vermenigvuldigd met een coëfficiënt.

De Koning stelt het buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen en de coëfficiënt vast.

Bij de vaststelling van bedoeld buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen en van bedoelde coëfficiënt, kan de Koning rekening houden met de familiale lasten van de aanvrager, met de plaats waar de goederen gelegen zijn, alsook met de aard van deze goederen.

§ 2. De Koning stelt de nadere regels voor de toepassing van dit artikel vast wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid zijn.

Hij bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen van een onroerend goed, dat met een hypotheek bezwaard is of mits betaling van een lijfrente werd verworven, voor een minder bedrag in rekening wordt gebracht.

§ 3. De Koning bepaalt de regels volgens welke voor de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met de in den vreemde gelegen onroerende goederen.

Art. 6 De Koning bepaalt de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 67 (1) en K.B. van 20 december 1993, art. 1 (1).*

§ 1. Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren vóór de datum waarop de aanvraag om gewaarborgd inkomen uitwerking heeft, wordt een inkomen in rekening gebracht dat forfaitair door de Koning vastgesteld wordt op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand.

De Koning bepaalt op welke wijze de verkoopwaarde van de afgestane goederen wordt berekend wanneer de aanvrager of zijn echtgenote niet de volle eigendom ervan hebben afgestaan.

De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarden van de afgestane goederen.

Voor de toepassing van dit artikel bepaalt de Koning forfaitair en volgens de landbouwstreken de verkoopwaarde van de goederen die de bedrijfskleding van een landbouwbedrijf zijn.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de opbrengst van de afstand van het woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot, die geen ander bebouwd onroerend goed bezitten, in zover die opbrengst geheel of gedeeltelijk nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn de bepalingen van artikel 4, § 1, tweede lid, en naargelang van het geval, de bepalingen van artikel 5 of 6 van toepassing.

Voor de toepassing van het vorige lid, wordt als woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot beschouwd het enige hun toebehorende binnenschip, als bedoeld in artikel 271, eerste lid, van Boek II van het Wetboek van Koophandel, dat hen op duurzame wijze tot woning dient.

§ 2. Wanneer een roerend of onroerend goed tegen lijfrente is afgestaan, wordt een bedrag in rekening gebracht dat gedurende de eerste tien jaren die volgen op een afstand, berekend wordt overeenkomstig de bepalingen van § 1, eerste tot vierde lid; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Nadien is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

Wanneer de lijfrente bij een erkend verzekeringsinstelling gevestigd is tegen betaling van een enige premie of van periodieke premies, wordt een bedrag in rekening gebracht dat gedurende de eerste tien jaren die volgen op de datum waarop de lijfrente ingaat, overeenkomstig artikel 6, forfaitair berekend wordt op het kapitaal dat de prijs van de lijfrente op die datum is; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Nadien is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

§ 3. De bepalingen van § 1 zijn niet toepasselijk op het goed dat na toekenning van het gewaarborgd inkomen werd onteigend ten algemenen nutte. Het voor dat goed aangerekend inkomen blijft ongewijzigd gedurende de eerste tien jaren na de onteigening.

Na die termijn wordt de opbrengst van de onteigening die nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden, in rekening gebracht, naar gelang van het geval, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 of 6, zonder dat het aldus bekomen bedrag het inkomen bedoeld in vorig lid mag te boven gaan.

De Koning bepaalt de afstanden die voor de toepassing van dit artikel met een onteigening ten algemenen nutte worden gelijkgesteld.

Art. 8

Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 2 en 3, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat een door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen bedrag te boven gaat. Dit bedrag kan verschillen naar gelang de aanvrager al dan niet gezinshoofd is.

De Koning bepaalt wat moet verstaan worden onder het begrip "gezinshoofd".

Art. 9 Ten einde de invloed van de bestaansmiddelen op de vaststelling van het gewaarborgd inkomen te verminderen, kan de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit de bepalingen van de artikelen 4 tot 7 wijzigen.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 68 (4) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 18 (9) en 11 december 2013, art. 32 (10).*

Het bedrag van het gewaarborgd inkomen wordt verminderd met de rust- en overlevingspensioen en met alle andere voordelen die aan de aanvrager of zijn echtgenoot werden verleend hetzij met toepassing van een Belgische verplichte pensioenregeling ingesteld bij of krachtens een wet, met inbegrip van de onvoorwaardelijke pensioenen toegekend krachtens artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, een provinciaal reglement of door N.M.B.S. Holding of HR Rail, hetzij met toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijlagen of pensioenen welke tot herstel of als schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrijgenden worden toegekend. Bij in Ministerraad overlegd besluit kan de Koning evenwel voorschrijven dat de pensioenen evenals andere voordelen die Hij aanwijst, niet van het gewaarborgd inkomen zullen worden afgetrokken, in de mate die Hij bepaalt.

Het totale bedrag van de in het eerste lid bedoelde voordelen wordt verminderd met het bedrag van het bij een rechterlijke beslissing vastgestelde en effectief betaalde onderhoudsgeld in geval van echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

Voor de toepassing van dit artikel wordt bovendien alleen rekening gehouden met het werkelijk uitgekeerde bedrag. De Koning kan evenwel bepalen in welke gevallen een vermindering of schorsing, welke een pensioen of voordeel heeft ondergaan, voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen.

HOOFDSTUK IV. Aanvraag om gewaarborgd inkomen

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 69 (4) en K.B. van 23 december 1996, art. 15 (2).*

§ 1. Het gewaarborgd inkomen wordt toegekend op aanvraag van de betrokkene.

Een nieuwe aanvraag mag worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voordoen welke de toekenning of verhoging van het gewaarborgd inkomen rechtvaardigen.

De gerechtigde moet aangifte doen zodra nieuwe gegevens het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen kunnen doen verhogen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aanvraag of de aangifte moeten worden verstrekt alsmede de wijze waarop deze worden ingediend.

§ 2. De toekenning van het gewaarborgd inkomen heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten vroegste vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de vijfenzestigste verjaardag.

De aanvraag, ingediend door de langstlevende echtgenoot binnen het jaar na het overlijden van de echtgenoot wordt geacht ingediend te zijn op de dag van het overlijden.

§ 3. De pensioenaanvraag ingediend als werknemer of als zelfstandige, door een persoon die voldoet aan de leeftijdsvoorwaarden vereist om het gewaarborgd inkomen te bekomen, geldt als aanvraag voor het gewaarborgd inkomen tenzij blijkt dat de voordelen bedoeld in artikel 10 van deze wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen.

Onder de voorwaarden als bepaald in het vorig lid geldt als aanvraag om gewaarborgd inkomen, de aanvraag om een tegemoetkoming krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten indien deze is ingediend door een persoon die aan de vereiste leeftijdsvoorwaarden voldoet om het gewaarborgd inkomen te bekomen.

Voor de gerechtigden op een pensioen als werknemer of als zelfstandige dat is ingegaan vóór 1 januari 1976 gebeurt het onderzoek van ambtswege tenzij blijkt dat de voordelen bedoeld bij artikel 10 van deze wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen. De Koning bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten en stelt de datum van inwerkingtreding van dit lid vast.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 5 januari 1976, art. 117 en de wetten van 15 februari 1990, art. 1 (11), 18 maart 2016, art. 101 (12) en 11 juli 2018, art. 127 (13).*

De bestaansmiddelen worden geschat op grond van de aangifte van de aanvrager.

De inlichtingen worden nagezien en eventueel verbeterd door de Federale Pensioendienst. Bij het onderzoek van elke aanvraag worden de inlichtingen die het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit of het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie op aanvraag van de Dienst verstrekt, in aanmerking genomen.

Het gewaarborgd inkomen mag echter zonder verder onderzoek geweigerd worden als voldoende elementen voorhanden zijn waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager niet de voorwaarden vervult om het gewaarborgd inkomen te bekomen.

De gemachtigde ambtenaren hebben in de uitoefening van hun controleopdracht vrije toegang tot alle lokalen en werkplaatsen van welke aard ook, behalve tot de woonruimte.

De Koning bepaalt de inlichtingen en documenten welke de openbare besturen, instellingen en particulieren aan de gemachtigde ambtenaren moeten verstrekken.

Art. 13 Indien de aanvrager verzuimt bestaansmiddelen aan te geven waarvan het hij het bestaan kent, kan het gewaarborgd inkomen geweigerd of de uitbetaling ervan geschorst worden voor een periode van zes maanden of in geval van herhaling binnen een termijn van drie jaar na het vorig verzuim, voor twaalf maanden.

Wanneer de betrokkene met bedrieglijk opzet heeft gehandeld, wordt de duur van de schorsing verdubbeld.

Geen sanctie kan nog worden uitgesproken na verloop van twee jaar sedert de dag waarop het verzuim werd begaan. Geen sanctie kan nog worden toegepast na

verloop van een tijdspanne van twee jaar sedert de dag waarop de sanctie definitief is geworden.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 1991, art 70 (4) en 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De Federale Pensioendienst beslist over de aanvraag om gewaarborgd inkomen. De Koning bepaalt in welke gevallen het toegekende gewaarborgd inkomen ambtshalve wordt herzien en bepaalt de ingangsdatum van de ambtshalve genomen beslissing alsmede de datum waarop zij uitwerking heeft.

§ 2. In geval van overlijden van de gerechtigde of van zijn echtgenoot en onverminderd de toepassing van artikel 11 van de wet, stelt de Federale Pensioendienst de rechten ambtshalve vast welke de overlevende echtgenoot op het gewaarborgd inkomen kan doen gelden. Hij steunt daarvoor op de inlichtingen die in aanmerking werden genomen zowel voor de toekenning van het gewaarborgd inkomen als voor de uitbetaling ervan op de dag van het overlijden, met dien verstande dat de werkelijke of veronderstelde bestaansmiddelen geacht worden voor de helft toe te behoren aan de langstlevende echtgenoot.

Art. 15 De aanvraag om gewaarborgd inkomen geldt als aanvraag voor de toepassing van de regelingen inzake rust- en overlevingspensioenen voor werknemers en voor zelfstandigen, wanneer de aanvrager gewag maakt van beroepsarbeid die genoemde regelingen valt of wanneer een zodanige beroepsarbeid wordt vastgesteld bij het onderzoek van de aanvraag, van een voorziening of van een hoger beroep.

HOOFDSTUK V. Betwistingen

Art. 16 *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, art. 16 en 5 januari 1976, art. 119, K.B. van 15 februari 1990, art. 1 (11) en de wetten van 25 januari 1999, art. 226 (14) en 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De arbeidsrechtbank doet uitspraak over de geschillen omtrent rechten die voortvloeien uit deze wet en past de bij artikel 13 bepaalde sanctie, op verzoek van de Federale Pensioendienst toe.

De bestreden administratieve rechtshandelingen moeten, op straffe van verval, binnen de drie maanden na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

§ 2. *Wijzigingsbepaling.*

HOOFDSTUK VI. Uitbetaling van het gewaarborgd inkomen

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 102 (12).*

Het gewaarborgd inkomen wordt uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

De Koning stelt de nadere regels voor deze uitbetaling.

Art. 18 *Gewijzigd bij K.B. van 16 juli 1986, art. 2 en de wet van 20 juli 1991, art. 71 (4)*

De Koning bepaalt de voorwaarden waarin een deel van het gewaarborgd inkomen aan de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot wordt uitbetaald wanneer hij sedert niet meer dan tien jaar feitelijk gescheiden is, evenals het bedrag van dat deel.

Hij bepaalt de vervallen en niet betaalde uitkeringen waarvan de betaling na het overlijden van de gerechtigde mag plaatsvinden, de personen aan wie zij worden betaald, de volgorde waarin die personen geroepen zijn om ze te genieten, alsmede de formaliteiten die moeten worden vervuld voor het bekomen van deze uitkeringen en de termijn binnen welke de eventuele aanvraag moet worden ingediend.

Hij bepaalt de gevallen waarin de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen geheel of gedeeltelijk geschorst wordt, het bedrag ervan en de duur van de schorsing ten opzichte van de gerechtigde voor wie gezinsbijslag wordt ontvangen, ten opzichte van de gerechtigde die ten huize gesekwestreerd is en die een tussenkomst van het Speciaal Onderstandsfonds geniet, ten opzichte van de gerechtigde die als geesteszieke geplaatst is ten laste van de openbare besturen en ten opzichte van de gerechtigde die in een gevangenis gedetineerd of in een inrichting tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarsgesticht geïnterneerd is.

De Koning bepaalt dat het deel van het gewaarborgd inkomen waarop een commissie van openbare onderstand en het Speciaal Onderstandsfonds aanspraak kunnen maken als aandeel in de verplegingskosten.

HOOFDSTUK VII. Algemene bepalingen

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 103 (12).*

De leningen, aangegaan, met toepassing van artikel 28 van de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden, worden terugbetaald overeenkomstig dat artikel.

Art. 20 § 1. Het gewaarborgd inkomen is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

§ 2. *Wijzigingsbepaling.*

§ 3. De bepalingen van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden zijn toepasselijk op het gewaarborgd inkomen.

Art. 20bis *Ingevoegd bij de wet van 5 januari 1976, art. 120 en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De Federale Pensioendienst neemt de rechten en verplichtingen over die voortvloeien uit de toepassing van genoemde wet van 1 april 1969.

§ 2. Tot op de datum door de Koning te bepalen, blijven de bepalingen van de artikelen 12 en 14 zoals ze van kracht waren vóór 1 januari 1976, van toepassing op de aanvragen om gewaarborgd inkomen ingediend vóór 1 januari 1976.

HOOFDSTUK VIII. Overgangsbepalingen

Art. 21

Gewijzigd bij de wet van 27 juli 1971, art. 12, K.B.'s van 15 februari 1990, art. 2 (11), 23 december 1996, art. 16 (2) en de wet van 18 maart 2016, art. 101 (12).

§ 1. De Koning stelt de regels volgens welke de bepalingen van deze wet ambtshalve toegepast worden:

1° op de personen die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een rentebijslag genieten en de leeftijd als bedoeld in artikel 1 hebben bereikt, maar die geen pensioen genieten of wier pensioen dat door de Federale Pensioendienst uitbetaald wordt, jaarlijks minder bedraagt dan het gewaarborgd inkomen, waarop zij overeenkomstig de artikelen 2 en 3 aanspraak kunnen maken, in voorkomend geval verhoogd met de vrijstelling beoogd bij artikel 10, eerste lid;

2° op de personen wier recht op een rentebijslag dat vóór de inwerkingtreding van deze wet zal ingaan, nog niet bij een administratieve beslissing is vastgesteld.

§ 2. De personen die een rentebijslag genieten behouden hun recht op het rentebijslagbedrag, indien deze voor hen voordeliger is.

Aan één van beide echtgenoten, die niet van tafel en bed gescheiden zijn, kan geen gewaarborgd inkomen worden verleend, wanneer de andere echtgenoot een rentebijslag behouden werd.

De Koning kan bepalen in welke gevallen een vermindering of een schorsing van het bedrag van de rentebijslag voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen.

§ 3. De bepalingen van de artikelen 20, 22, zoals gewijzigd bij deze wet, 23, 24, §§ 2 en 3, 25, §§ 1 en 3, 26, 27, 30 en 32 van de voornoemde wet van 12 februari 1963 blijven van toepassing op de personen bedoeld in de eerste en tweede paragrafen.

§ 4. Voor de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen dat uitwerking heeft gekregen vóór 1 juli 1997 evenals voor de personen voor wie het pensioen in de regeling voor werknemers of in deze voor zelfstandigen daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan vóór 1 juli 1997, blijven de artikelen 1 en 11 van deze wet, zoals ze gesteld waren vóór hun wijziging, van toepassing.

§ 5. In afwijking van artikel 1, § 1 van deze wet wordt een gewaarborgd inkomen verzekerd aan de vrouwen die aan de door deze wet gestelde voorwaarden voldoen en die:

1° 61 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

2° 62 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

3° 63 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

4° 64 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

§ 6. In afwijking van artikel 11, § 2, eerste lid van deze wet, heeft voor de vrouwen de toekenning van het gewaarborgd inkomen uitwerking vanaf de eerste dag van de

maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten vroegste vanaf de eerste dag van de maand die volgt op:

1° de 61ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

2° de 62ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

3° de 63ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

4° de vierenzestigste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

HOOFDSTUK IX. Diverse bepalingen

Art. 22 *Wijzigingsbepaling.*

Art. 22bis *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, art. 73 (15).*

Aan de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen of op een deel ervan zoals bedoeld in artikel 2, § 1, tweede lid, van deze wet wordt een forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend. Deze toelage geeft geen aanleiding tot een verhoging van het bedrag van het gewaarborgd inkomen.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden en de wijze van toekenning en uitbetaling van deze toelage en kan jaarlijks het bedrag ervan vaststellen.

Art. 23-24 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 25 *Opheffingsbepaling.*

Art. 26 Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 22, § 2, dat uitwerking heeft op 1 juli 1963.

-
- 1 Inwerkingtreding: 01-01-1992.
 - 2 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
 - 3 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
 - 4 Inwerkingtreding: 01-07-1991.
 - 5 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
 - 6 Inwerkingtreding: 19-01-1991.
 - 7 Inwerkingtreding: 01-08-2006.
 - 8 Inwerkingtreding: 21-04-2019.
 - 9 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
 - 10 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
 - 11 Inwerkingtreding: 19-03-1990.
 - 12 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
 - 13 Inwerkingtreding: 30-07-2018.
 - 14 Inwerkingtreding: 16-02-1999.
 - 15 Inwerkingtreding: 19-01-1993.

Wet van 22 maart 2001
(Staatsblad 29 maart)

tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Gewijzigd bij: K.B.'s van 11 juli 2002 (Staatsbl. 31 juli), 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wetten van 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 20 juli 2006 (Staatsbl. 28 juli), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 22 december 2008 (Staatsbl. 29 december), 6 mei 2009 (Staatsbl. 19 mei), 28 april 2010 (Staatsbl. 10 mei), 22 juni 2012 (Staatsbl. 28 juni), 27 december 2012 (Staatsbl. 31 december), 8 december 2013 (Staatsbl. 16 december), K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 18 december 2015 (Staatsbl. 24 december), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 27 januari 2017 (Staatsbl. 6 februari), K.B.'s van 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), 17 juni 2018 (Staatsbl. 26 juni), arrest nr.6/2019 van 23 januari 2019 (Staatsbl. 1 maart), K.B. van 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni), de wet van 26 mei 2019 (Staatsbl. 17 juni), de programwawet van 20 december 2020 (Staatsbl. 30 december), het K.B. van 20 december 2020 (Staatsbl. 31 december), de wet van 18 juli 2021 (Staatsbl. 29 juli), de K.B.'s van 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie), 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april) en de wetten van 4 juni 2023 (Staatsbl. 18 juli) en 11 december 2023 (Staatsbl. 22 december).

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Begrippen en toepassingsgebied

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 80 (1), 8 december 2013, art. 2 (2), 10 augustus 2015, art. 15 (3), 27 januari 2017, art. 2 (4).*

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° inkomensgarantie: de inkomensgarantie voor ouderen toegekend overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

2° gewaarborgd inkomen: het gewaarborgd inkomen voor bejaarden toegekend overeenkomstig de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

3° de wet van 1 april 1969: de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

4° hoofdverblijfplaats: het begrip zoals het voorkomt in artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

5° wettelijk samenwonende: de persoon die een schriftelijke verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met toepassing van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek;

6° gezinslid in het kader van de Euromediterrane akkoorden, geratificeerd tussen de lidstaten van de Europese Unie en respectievelijk Marokko, Algerije en Tunesië: de niet feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenoot of de niet uit de echt gescheiden echtgenoot;

7° het koninklijk besluit van 23 december 1996: het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

8° Rijksregister: het systeem van informatieverwerking dat, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, instaat voor de opneming, de memorisatie en de mededeling van informatie betreffende de identificatie van natuurlijke personen.

HOOFDSTUK III. Voorwaarden van toekenning

Afdeling 1. Gerechtigden

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 16 (3).*

De inkomensgarantie wordt gewaarborgd aan de personen die de wettelijke pensioenleeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, bereikt hebben (5).

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 110 (6), 22 juni 2012, art. 108 (7), 8 december 2013, art. 3, 1° (2), art. 3, 2° (8), art. 3, 3° (6), art. 3, 4° (2) en 27 januari 2017, art. 2 (4), arrest nr. 6/2019 van 23 januari 2019 (9).*

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die de Belgische nationaliteit bezitten;

2° de personen die onder toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen of van de Verordening EG nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels;

3° de staatlozen die onder toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of de genietters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid heeft erkend;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit als bedoeld in artikel 15bis en in titel II, hoofdstuk V van de voormelde wet van 15 december 1980, op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend;

[...]

8° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend op basis van een bewezen minimale loopbaan als werknemer in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, als zelfstandige in de zin van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen of als ambtenaar in België van minstens 312 voltijdse dagequivalenten.

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet bovendien zijn hoofdverblijfplaats in België hebben.

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan die bedoeld in het eerste lid, die hun hoofdverblijfplaats in België hebben.

Dit artikel voorziet in de bepaling onder 4° van het eerste lid in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, voor wat betreft de genietters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980.

TOEKOMSTIG RECHT

Art. 4. De gerechtigde op de inkomensgarantie moet tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die de Belgische nationaliteit bezitten;

2° de personen die onder toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

3° de staatlozen die onder toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid heeft erkend;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit als bedoeld in artikel 15bis en in titel II, hoofdstuk V van de voormelde wet van 15 december 1980, op voorwaarde dat een

recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend;

7° de onderdanen van een Staat die partij is bij het Europees Sociaal Handvest van de Raad van Europa, ondertekend in Turijn op 18 oktober 1961 en goedgekeurd door de wet van 11 juli 1990 of het herziene Europees Sociaal Handvest van de Raad van Europa, ondertekend in Straatsburg op 3 mei 1996 en goedgekeurd door de wet van 2 maart 2004;

8° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend op basis van een bewezen minimale loopbaan als werknemer in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, als zelfstandige in de zin van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen of als ambtenaar in België van minstens 312 voltijdse dagequivalenten.

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet bovendien zijn hoofdverblijfplaats in België hebben

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan die bedoeld in het eerste lid, die hun hoofdverblijfplaats in België hebben.

Dit artikel voorziet in de bepaling onder 4° van het eerste lid in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, voor wat betreft de genietters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980.

Afdeling 2. Aanvraag

Art. 5 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 114 (10) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De inkomensgarantie wordt toegekend op aanvraag van de betrokkene.

Een nieuwe aanvraag mag worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voor doen die de toekenning of de verhoging van de inkomensgarantie kunnen rechtvaardigen.

De gerechtigde doet aangifte zodra nieuwe gegevens het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen verhogen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aanvraag of de aangifte worden verstrekt, alsmede de wijze waarop deze worden ingediend.

§ 2. De toekenning van de inkomensgarantie heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten

vroegste vanaf de eerste dag die volgt op de maand waarin aan de leeftijdsvoorwaarde is voldaan.

§ 3. De pensioenaanvraag ingediend ten laste van een Belgische verplichte pensioenregeling door een persoon die aan de gestelde leeftijdsvoorwaarden voldoet, geldt als een aanvraag tot inkomensgarantie, tenzij blijkt dat het bedrag van de pensioenen de toekenning van de inkomensgarantie verhindert.

§ 4. De aanvraag om inkomensgarantie geldt als aanvraag voor de toepassing van de Belgische wettelijke pensioenregelingen, wanneer de aanvrager gewag maakt van beroepsarbeid die onder de werkingssfeer van die regelingen valt of wanneer in het raam van het onderzoek van de aanvraag een zodanige beroepsarbeid wordt vastgesteld.

§ 5. De Federale Pensioendienst beslist over de aanvraag om inkomensgarantie. De beslissing wordt aan de betrokkene met een gewone brief betekend. De beslissing tot terugvordering van de schuld en de beslissing waarvan zij de uitvoering verzekert worden echter samen met een ter post aangetekend schrijven betekend.

§ 6. De Koning bepaalt:

1° de gevallen waarin de inkomensgarantie ambtshalve wordt onderzocht, alsook de nadere regels voor de aantekening van de bestaansmiddelen;

2° in welke gevallen en vanaf wanneer de toegekende inkomensgarantie wordt herzien.

§ 7. De betrokkene is er, in voorkomend geval, toe gehouden om zijn rechten ten laste van de in § 4 bedoelde pensioenregelingen te laten gelden, vooraleer hij op de inkomensgarantie aanspraak kan maken.

De Koning kan regels vaststellen die in een afwijking op deze verplichting voorzien indien het pensioen wegens vervroeging wordt verminderd.

HOOFDSTUK IV. Berekeningswijze

Afdeling 1. Bedrag van de inkomensgarantie

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 4 (2) en de K.B.'s van 21 juli 2017, art. 11 (4), 17 juni 2018, art. 1 (12), 17 mei 2019, art. 7, 1° (13) en art. 7, 2° (14), 20 december 2020, art. 1 (15), 6 augustus 2021, art. 8 (16) en 7 april 2023, art. 9 (17).*

§ 1. Het bedrag van de inkomensgarantie beloopt ten hoogste 7 261,90 euro (18) (19) per jaar.

Onverminderd de toepassing van afdeling 2 van dit hoofdstuk wordt dit bedrag toegekend aan de betrokkene die aan de in artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden voldoet en dezelfde hoofdverblijfplaats deelt met één of meerdere andere personen.

Worden geacht dezelfde hoofdverblijfplaats te delen, de aanvrager en elke andere persoon die gewoonlijk met hem op dezelfde plaats verblijft.

Het gewoonlijk verblijf blijkt uit de inschrijving in de bevolkingsregisters van de gemeente waar de verblijfplaats is gevestigd.

§ 2. Op het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt de coëfficiënt 1,50 toegepast voor de gerechtigde die dezelfde hoofdverblijfplaats niet met één of meerdere personen deelt en die aan de in artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden voldoet.

De volgende personen worden niet geacht dezelfde hoofdverblijfplaats te delen met de aanvrager, ondanks het feit dat zij in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven op het adres van de aanvrager:

1° de minderjarige kinderen;

2° de meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

3° de personen die in hetzelfde rusthuis of hetzelfde rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis als de aanvrager zijn opgenomen;

4° de bloed- of aanverwanten in de rechte neergaande of opgaande lijn en hun wettelijk samenwonende.

§ 3. Op het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt de coëfficiënt 1,50 toegepast voor de gerechtigde die:

1° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl deze laatste in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis is opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats heeft en voor zover de gerechtigde die hoofdverblijfplaats niet deelt met één of meerdere andere personen dan een bloed- of aanverwant in rechte neergaande of opgaande lijn en diens wettelijk samenwonende, of minderjarige kinderen of meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

2° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl deze gerechtigde in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis is opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats heeft;

3° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl zowel de gerechtigde als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis zijn opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats hebben.

§ 4 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vaststellen onder welke voorwaarden de bepalingen van paragrafen 2 en 3 kunnen worden uitgebreid tot andere categorieën van personen die Hij bepaalt.

§ 5. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in paragraaf 1 bedoelde bedrag verhogen.

§ 6. Het in paragraaf 1 bedoelde bedrag is gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijsen worden gekoppeld.

§ 7. Het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt om de twee jaar aangepast. De Koning stelt hiertoe, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de

verhogingscoëfficiënt vast op basis van de beslissing die inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling wordt genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.

Afdeling 2. Invloed van de bestaansmiddelen en van de pensioenen

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 5 (2).*

§ 1. De inkomensgarantie kan enkel worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen en van de pensioenen. Alle bestaansmiddelen en pensioenen, van welke aard of oorsprong ook, waarover de betrokkene of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, beschikken, komen in aanmerking voor de berekening van de inkomensgarantie, behalve de door de Koning bepaalde uitzonderingen.

Voor de persoon die in gemeenschap leeft of de hoofdverblijfplaats deelt met andere personen, andere dan de echtgenoot of de wettelijk samenwonende, wordt enkel rekening gehouden met de bestaansmiddelen en de pensioenen waarover de aanvrager persoonlijk beschikt. Wanneer de betrokkene aan de in artikel 6, § 2, bepaalde voorwaarden voldoet, wordt voor de berekening van de inkomensgarantie enkel rekening gehouden met de bestaansmiddelen en de pensioenen waarover hij persoonlijk beschikt.

De Koning bepaalt met welke bestaansmiddelen bij het vaststellen van de inkomensgarantie geen rekening wordt gehouden.

§ 2. Het totaal van de in paragraaf 1 bedoelde bestaansmiddelen en de pensioenen wordt, na aftrek van de in de artikelen 8 tot 10 en 12 bedoelde vrijstellingen, gedeeld door het aantal personen wiens bestaansmiddelen en pensioenen overeenkomstig paragraaf 1 in aanmerking worden genomen, de betrokkene inbegrepen. Dit totaal wordt meegedeeld aan de betrokkene.

In afwijking van het vorig lid wordt het aantal minderjarige kinderen en meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten, voor beiden beperkt tot de eerste graad ten aanzien van betrokkene of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende, en voor zover zij in het bevolkingsregister zijn ingeschreven op het adres van betrokkene, in de deler opgenomen.

Kinderen die door een gerechtelijke beslissing geplaatst werden bij de betrokkene of zijn echtgenoot of wettelijk samenwonende, en waarvoor kinderbijslag wordt genoten en die in het bevolkingsregister zijn ingeschreven op het adres van de betrokkene, worden eveneens opgenomen in de deler.

Het resultaat van deze berekening wordt, na aftrek van de in artikel 11 bedoelde vrijstelling, in mindering gebracht op het in artikel 6, §§ 1, 2, of 3 bedoelde jaarbedrag, naargelang van het geval.

§ 3. De Koning bepaalt onder welke omstandigheden en onder welke voorwaarden het in artikel 6, § 1, vermelde bedrag zonder een nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen naar het in artikel 6, §§ 2 of 3, bedoelde bedrag wordt omgezet.

§ 4. Voor de toepassing van § 1, tweede lid, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat onder "persoon die in gemeenschap leeft" moet begrepen worden".

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 6 (2).*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met het niet vrijgestelde gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen waarvan de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt samen of alleen de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben.

De Koning stelt het vrijgestelde gedeelte vast. Hij bepaalt eveneens de coëfficiënt waarmee het niet vrijgestelde gedeelte vermenigvuldigd wordt om als bestaansmiddel in aanmerking te worden genomen.

De Koning:

1° stelt nadere regels vast wanneer de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker van een onroerend goed in onverdeeldheid zijn;

2° bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen van een onroerend goed in aanmerking wordt genomen waarvan de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt eigenaar of vruchtgebruiker zijn en dat met een hypotheek is bezwaard of mits betaling van een lijfrente werd verworven;

3° bepaalt de regels waarmee bij de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden wanneer het onroerend goed waarvan de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt eigenaar of vruchtgebruiker zijn, in het buitenland is gelegen.

Art. 9 De Koning bepaalt de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2006, art. 192 (1) en 8 december 2013, art. 6 (2).*

Wanneer de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren die voorafgaan aan de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, wordt een inkomen als bestaansmiddelen in rekening gebracht.

De Koning bepaalt:

1° het inkomen uit de afstand forfaitair op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand;

2° op welke wijze de verkoopwaarde van de afgestane goederen wordt berekend wanneer niet de volle eigendom ervan werd afgestaan;

3° onder welke voorwaarden een aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarden van de afgestane goederen;

4° in welke mate en onder welke voorwaarden met de inkomsten rekening wordt gehouden wanneer het roerend of onroerend goed tegen betaling van een lijfrente werd afgestaan;

5° op welke wijze de opbrengst van de onteigening ten algemene nutte op de inkomensgarantie in mindering wordt gebracht.

De bepalingen van dit artikel zijn evenwel niet van toepassing op de opbrengst van de afstand van het woonhuis van de betrokkene en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt die geen ander bebouwd onroerend goed bezit of bezitten, in zover de opbrengst van de afstand nog geheel of gedeeltelijk in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn de regels van artikel 7, § 1, eerste lid, en, naargelang van het geval, de bepalingen van de artikelen 8 of 9 van toepassing.

De Koning kan bepalen wat met een woonhuis wordt gelijkgesteld.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 7 (2).*

De inkomensgarantie wordt enkel met dat gedeelte van de bestaansmiddelen verminderd dat het door de Koning vastgesteld bedrag overschrijdt.

Dit bedrag kan verschillen naargelang het een in artikel 6, §§ 1, 2, of 3 bedoelde gerechtigde betreft.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 6 (2) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 32 (20) en 11 december 2013, art. 42 (2).*

Bij het in aanmerking nemen van de pensioenen wordt rekening gehouden met hun werkelijk uitgekeerd bedrag en met alle andere voordelen die werden toegekend aan de betrokkene en/of aan de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, hetzij met toepassing van een Belgische wettelijke pensioenregeling ingesteld door of krachtens een wet, met inbegrip van de onvoorwaardelijke pensioenen betaald krachtens artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust en overlevingspensioen der zelfstandigen, een provinciaal reglement of door N.M.B.S. Holding of HR Rail, hetzij bij toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijslagen of pensioenen toegekend als vergoeding of schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrijgenden.

De Koning kan:

1° pensioenen of andere voordelen aanwijzen die niet van de inkomensgarantie worden afgetrokken;

2° bepalen in hoeverre de in het eerste lid bedoelde pensioenen en andere voordelen niet op de inkomensgarantie in mindering gebracht worden;

3° bepalen in welke gevallen een vermindering of schorsing van de in het eerste lid bedoelde pensioenen en andere voordelen zonder invloed op de vaststelling van de bestaansmiddelen en pensioenen blijft.

Art. 13 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 112 (21), 28 april 2010, art. 136 (22), 27 december 2012, art. 52 (23), 8 december 2013, art. 6 (2) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De bestaansmiddelen worden geschat op grond van de aangifte van de betrokkene en op grond van deze van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

§ 2. De inlichtingen worden nagezien en in voorkomend geval verbeterd door de Federale Pensioendienst. Bij het onderzoek van elke aanvraag worden de inlichtingen in aanmerking genomen die door het ministerie van Financiën op verzoek van de Federale Pensioendienst aan deze laatste worden verstrekt.

De Koning kan in andere bewijsmiddelen voorzien.

Om een adequate controle van de toepassingsmodaliteiten van deze wet toe te laten, wordt er een gegevensuitwisseling tussen de Rijkdienst voor pensioenen en de bevoegde diensten van de FOD Financiën tot stand gebracht. De Koning bepaalt de nadere regels van deze gegevensuitwisseling.

§ 3. De inkomensgarantie mag evenwel zonder verder onderzoek worden geweigerd wanneer voldoende elementen aanwezig zijn waaruit duidelijk blijkt dat de betrokkene niet de voorwaarden vervult om de inkomensgarantie te verkrijgen.

§ 4. De gemachtigde ambtenaren hebben in de uitoefening van hun controleopdracht vrije toegang tot alle lokalen van de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt behalve tot de woonruimte.

§ 5. De Koning bepaalt de inlichtingen en documenten die de openbare besturen, de instellingen, de particulieren en de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt aan de gemachtigde ambtenaren moeten verstrekken.

HOOFDSTUK V. Nadere regels betreffende de betaling

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, art. 303 (24) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De inkomensgarantie wordt uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

§ 2. De Koning bepaalt:

1° de nadere regels voor de uitbetaling van de inkomensgarantie;

2° wat onder een ononderbroken verblijf wordt verstaan en hoe hiervan het bewijs wordt geleverd;

3° onder welke voorwaarden en voor welke termijn de gerechtigde tijdelijk het Belgisch grondgebied mag verlaten zonder dat de betaling van de inkomensgarantie wordt geschorst;

4° de vervallen en niet uitgekeerde termijnen waarvan de betaling na het overlijden van de gerechtigde mag plaatsvinden, de personen aan wie zij mogen worden betaald, de rangorde waarin die personen geroepen zijn ze te genieten, alsmede de formaliteiten die moeten worden vervuld voor het verkrijgen van deze uitkeringen en de termijn binnen welke de eventuele aanvraag moet worden ingediend;

5° de gevallen waarin de uitbetaling van de inkomensgarantie geheel of gedeeltelijk wordt geschorst, het bedrag ervan en de duur van de schorsing ten opzichte van:

- a) de gerechtigde voor wie gezinsbijslag wordt ontvangen;
- b) de gerechtigde die ten huize gesekwestreerd is en die een tussenkomst van het bevoegd hulp- of bijstandsfonds geniet;
- c) de gerechtigde die als geesteszieke is geplaatst ten laste van een openbaar bestuur;
- d) de gerechtigde die in een gevangenis opgesloten of in een inrichting van sociaal verweer geïnterneerd is;

6° het onderdeel van de inkomensgarantie waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het bevoegd hulp- of bijstandsfonds als aandeel in de verplegingskosten aanspraak kunnen maken.

7° de voorwaarden en andere regelen waarbij de gemeenten, of de Federale Pensioendienst, het verblijf op het grondgebied van België, van de gerechtigden op een inkomensgarantie voor ouderen, vaststellen.

§ 3. De inkomensgarantie is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

HOOFDSTUK VI. Verwarmingstoelage

Art. 15 Aan de gerechtigden op een inkomensgarantie wordt een forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend. Deze toelage geeft geen aanleiding tot een verhoging van het bedrag van de inkomensgarantie.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de wijze van toekenning en uitbetaling van deze toelage en kan jaarlijks het bedrag ervan vaststellen.

HOOFDSTUK VII. Overgangsbepalingen

Art. 16 § 1. Het aan de gerechtigde toegekende gewaarborgd inkomen wordt op de datum waarop deze wet in werking treedt, ambtshalve vergeleken met de inkomensgarantie die aan de gerechtigde zou worden toegekend in toepassing van deze wet.

In afwijking van het vorige lid wordt, wanneer de echtgenoot van de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen de in de artikelen 3 of 17 vermelde leeftijd bereikt na de laatste dag van de maand die onmiddellijk voorafgaat aan de in het vorige lid bedoelde datum, de vergelijking ambtshalve uitgevoerd op de eerste dag van de maand volgend op die waarin deze leeftijd wordt bereikt.

Bij de berekening van de in het eerste en tweede lid bedoelde inkomensgarantie wordt, zonder nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen, enkel rekening gehouden met:

1° de bestaansmiddelen die in aanmerking werden genomen bij de laatste vaststelling van het bedrag van het gewaarborgd inkomen;

2° de pensioenen zoals die vanaf de datum waarop deze wet in werking treedt voor de berekening van het gewaarborgd inkomen in aanmerking zouden worden genomen.

Voor de in het eerste en tweede lid bedoelde berekening wordt, ingeval aan de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen:

1° het krachtens artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag werd toegekend, dit bedrag vergeleken met het dubbele van het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag;

2° het krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag werd toegekend, dit bedrag vergeleken met 1,5 maal het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag.

Indien de toekenning van de inkomensgarantie op grond van de vergelijking bedoeld in het eerste of tweede lid voordeliger blijkt, wordt de betrokkene ambtshalve, zonder nieuw onderzoek, onderworpen aan de bepalingen van deze wet en wordt hij onttrokken aan het toepassingsgebied van de wet van 1 april 1969.

De inkomensgarantie die krachtens deze paragraaf aan de in het vierde lid, 1°, bedoelde gerechtigde toegekend wordt, wordt met ingang van dezelfde datum, in gelijke delen, aan hem en aan de met hem op dezelfde hoofdverblijfplaats wonende echtgenoot toegekend.

Wanneer het in artikel 2, § 1, tweede lid van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag voor de helft aan elk van de echtgenoten wordt uitbetaald, wordt de in het vierde lid, 1°, bedoelde vergelijking doorgevoerd. Indien de toekenning van de inkomensgarantie op grond van de berekening in het eerste of tweede lid, voordeliger blijkt, wordt aan één of beide echtgenoten die niet dezelfde hoofdverblijfplaats delen, naargelang van het geval, een bedrag toegekend dat overeenstemt met:

1° het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag wanneer zij hun hoofdverblijfplaats met één of meerdere personen delen;

2° het in artikel 6, § 2, van deze wet bedoelde bedrag wanneer zij hun hoofdverblijfplaats niet met één of meerdere personen delen.

Het in het vorige lid, 1° of 2° bedoelde bedrag wordt, naargelang van het geval, verminderd met de helft van de in het derde lid bedoelde bestaansmiddelen en pensioenen.

De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, andere categorieën van gerechtigden op het gewaarborgd inkomen van de toepassing van het eerste lid uitsluiten en vaststellen op welk ogenblik zij ambtshalve aan de bepalingen van deze wet worden onderworpen.

§ 2. De bepalingen van deze wet worden ambtshalve toegepast op de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen die:

1° een aanvraag tot herziening van het hem toegekende recht indient, zoals bepaald door artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 1 april 1969, op voorwaarde evenwel dat het krachtens deze wet toe te kennen recht voordeliger is;

2° verzuimd heeft de bij artikel 11, § 1, derde lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde aangifte te doen.

§ 3. De ambtshalve onderwerping van de in dit artikel bedoelde gerechtigden gaat ten vroegste in op de datum waarop deze wet in werking treedt en ten laatste vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het feit zich heeft

voorgedaan dat de aanleiding vormde voor de herziening van het gewaarborgd inkomen of voor de toekenning van de inkomensgarantie.

Art. 17 In afwijking van artikel 3 wordt de inkomensgarantie gewaarborgd aan de personen die aan de door huidige wet gestelde voorwaarden voldoen en die:

1° 62 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van de wet en uiterlijk op 1 december 2002;

2° 63 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

3° 64 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008 (5).

Art. 18 *Gewijzigd bij de wetten van 22 december 2008, art. 64 (25), 18 december 2015, art. 9 (26), 21 juli 2017, art. 2 (4), 26 mei 2019, art. 10 (13), aangevuld bij de programmawet van 20 december 2020, art. 74 (27) en gewijzigd bij de wetten van 18 juli 2021, art. 54 (28), 4 juni 2023, art. 2 (29) en 11 december 2023, art. 4 (30).*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, blijven de personen die conform de bepalingen van de hogervermelde wet op 1 april 2009 gerechtigd zijn op het gewaarborgd inkomen, dit inkomen genieten op basis van het bedrag van maart 2009 totdat er voor hen, op aanvraag of ambtshalve, een beslissing bij toepassing van deze wet wordt genomen ter gelegenheid van een herziening van hun recht ingevolge de toekenning van een pensioen of voordeel zoals bedoeld in artikel 10 van de hogervermelde wet of als gevolg van een verhoging van de bestaansmiddelen.

§ 2. Het in het paragraaf 1 bedoeld bedrag varieert conform de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 3. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 september 2015 vermenigvuldigd met 1,02.

§ 4. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd paragraaf 3, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 september 2017 vermenigvuldigd met 1,009.

§ 5. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 en 4, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 juli 2019 vermenigvuldigd met 1,003.

§ 6. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 tot 5, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 januari 2020 vermenigvuldigd met 1,008973.

§ 7. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 tot 6, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen:

- 1° met ingang van 1 januari 2021 vermenigvuldigd met 1,0258;
- 2° met ingang van 1 juli 2021 vermenigvuldigd met 1,0463;
- 3° met ingang van 1 januari 2022 vermenigvuldigd met 1,0733;
- 4° met ingang van 1 januari 2023 vermenigvuldigd met 1,1010;
- 5° met ingang van 1 juli 2023 vermenigvuldigd met 1,1230.

HOOFDSTUK VIII. Algemene en slotbepalingen

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 134 (11).*

Met uitsluiting van de bestuurs-, uitbetalings- en gerechtskosten die gedragen worden door de Federale Pensioendienst, komen de uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van deze wet ten laste van het Rijk.

Art. 20 Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op de datum van haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

1 Inwerkingtreding: 01-06-2001.

2 Inwerkingtreding: 01-01-2014.

3 Inwerkingtreding: 31-08-2015.

4 Inwerkingtreding: 01-09-2017.

5 Teneinde aan de aanvrager het recht op een inkomensgarantie voor ouderen te garanderen, stelt het centrum de Rijksdienst voor Pensioenen in kennis van het feit dat hij een leefloon ontvangt, zes maanden voor de gerechtigde de leeftijd bereikt die bepaald is in de artikelen 3 en 17 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen (art. 8 van het K.B. van 11 juli 2002).

6 Inwerkingtreding: onbepaald.

7 Inwerkingtreding: 01-07-2012.

8 Inwerkingtreding: 21-12-2013.

9 NOTA: bij arrest nr.6/2019 van 23-01-2019 (Staatsbl. 1 maart 2019, p. 21142), heeft het Grondwettelijk Hof vernietigd:

- in artikel 4, tweede lid, zoals ingevoegd door artikel 3, 2°, van de wet van 27 januari 2017, de woorden "en gedurende ten minste tien jaar, waarvan ten minste vijf jaar ononderbroken, een werkelijk verblijf in België gehad hebben";

- artikel 4, derde lid, zoals ingevoegd door artikel 3, 2°, van de wet van 27 januari 2017.

10 Inwerkingtreding: 01-07-2009.

11 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

12 Inwerkingtreding: 01-07-2018.

13 Inwerkingtreding: 01-07-2019.

14 Inwerkingtreding: 01-01-2020.

15 Inwerkingtreding: 01-01-2021.

16 Inwerkingtreding: 01-07-2021.

17 Inwerkingtreding: 01-07-2023.

18 Het bedrag vermeld in art. 6, § 1 wordt vervangen door het bedrag van 6 940,45 euro met ingang van 1 januari 2022 en door het bedrag van 7 119,75 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door het bedrag van 7 303,10 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 8, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 8, 4°, wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

19 Het bedrag van 7 119,75 euro bedoeld in artikel 6, § 1, wordt vervangen:

- 1° door het bedrag van 7 261,90 euro met ingang van 1 juli 2023;

2° door het bedrag van 7 449,26 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 9 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

- 20 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
- 21 Inwerkingtreding: 01-01-2009.
- 22 Inwerkingtreding: 10-05-2010.
- 23 Inwerkingtreding: 01-01-2014; zie K.B. van 7 februari 2014, art. 27, § 1, 1°.
- 24 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
- 25 Inwerkingtreding: 01-04-2009.
- 26 Inwerkingtreding: 01-09-2015.
- 27 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
- 28 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
- 29 Inwerkingtreding: 01-07-2023.
- 30 Inwerkingtreding: 01-01-2024.

Wet van 22 maart 2001
(Staatsblad 29 maart)

betreffende de betwistingen over de inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Betwistingen

Art. 2 De betwistingen over de definitieve beslissingen moeten, op straffe van niet-ontvankelijkheid, binnen drie maanden na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

Art. 3 *Wijzigingsbepalingen van het Gerechtelijk Wetboek.*

HOOFDSTUK IV. Inwerkingtreding

Art. 4 Deze wet treedt in werking op de dag van de inwerkingtreding van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 29 april 1969 (Staatsblad 1 mei)

houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Gewijzigd bij: o.a. K.B.'s van 17 juni 1971 (Staatsbl. 30 juni), 16 maart 1973 (Staatsbl. 21 maart), 27 december 1973 (Staatsbl. 4 januari 1974), 9 januari 1976 (Staatsbl. 16 januari), 14 maart 1977 (Staatsbl. 19 maart), 24 september 1980 (Staatsbl. 22 oktober), 21 maart 1988 (Staatsbl. 31 maart), 29 december 1988 (Staatsbl. 17 januari 1989), 15 februari 1990 (Staatsbl. 9 maart), 12 september 1990 (Staatsbl. 3 oktober), 10 april 1991 (Staatsbl. 4 juli), 5 juli 1991 (Staatsbl. 30 juli), 8 oktober 1991 (Staatsbl. 9 november), 31 december 1992 (Staatsbl. 22 januari 1993), 20 december 1993 (Staatsbl. 13 januari 1994), 13 oktober 1997 (Staatsbl. 25 oktober), 12 augustus 2000 (Staatsbl. 1 september), 17 september 2000 (Staatsbl. 27 september), 22 januari 2002 (Staatsbl. 27 februari), 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), 9 maart 2004 (Staatsbl. 17 maart), 14 oktober 2009 (Staatsbl. 5 november), 13 augustus 2011 (Staatsbl. 24 augustus) **en 19 december 2025 (Staatsbl. 9 januari 2026).**

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

Art. 1 Gewijzigd bij K.B.'s van 9 januari 1976, art. 1, 15 februari 1990, art. 1 en 2 (1) en 5 juli 1991, art. 1 (2).

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan:

1° onder "wet": de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

2° onder "Minister": de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft;

3° onder "burgemeester": de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur;

4° onder "Rijksdienst": de Rijksdienst voor pensioenen.

5° onder "hoofdverblijfplaats": het begrip zoals het voorkomt in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

HOOFDSTUK II. DE AANVRAGEN

Art. 2 Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 2 (2).

De bij artikel 11 van de wet bedoelde aanvraag wordt bij de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft ingediend.

Tweede lid opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 1 (2).

Art. 3 Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 3 (2).

Wanneer de overleden echtgenoot op het ogenblik van zijn overlijden niet gerechtigd was op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en een aanvraag daartoe had

ingediend waarover nog geen administratieve beslissing was genomen of een beslissing was genomen die slechts uitwerking had na zijn overlijden, wordt de aanvraag geacht te zijn ingediend op de dag van het overlijden door de langstlevende, niet van tafel en bed gescheiden noch in de zin van artikel 67 feitelijk gescheiden echtgenoot, voor zover deze op de dag van het overlijden van zijn echtgenoot de leeftijd van 65 of 60 jaar, naargelang het een man of een vrouw betreft, heeft bereikt of voor zover hij deze leeftijd bereikt binnen het jaar volgend op het overlijden van de echtgenoot.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 2.*

De bepalingen van de artikel 10 tot 19 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers zijn van toepassing op de aanvragen om gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 5-13 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 14 Er wordt ambtshalve rekening gehouden met de feiten die zich hebben voorgedaan en met de elementen die werden aangevoerd tussen de ingangsdatum van de administratieve beslissing betreffende het gewaarborgd inkomen en de datum waarop deze beslissing wordt genomen.

HOOFDSTUK III. HET ONDERZOEK NAAR DE BESTAANSMIDDELEN

Art. 15 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 3.*

De Rijksdienst doet, bij voorkomend geval, overgaan tot een onderzoek naar de bestaansmiddelen; te dien einde zendt hij aan de aanvrager een formulier van aangifte van bestaansmiddelen.

De aanvrager moet nauwkeurig antwoorden op de verschillende gestelde vragen, bevestigen dat de inlichtingen die hij verstrekt heeft oprecht en volledig zijn en de verificatie ervan toelaten. De aanvrager ondertekent het formulier; zo hij niet kan ondertekenen, brengt hij een kruis aan.

De aanvrager is ertoe gehouden dat formulier in te vullen en terug te zenden binnen dertig dagen na de ontvangst ervan.

Indien de aanvrager niet voldoet aan de bij het vorige lid bedoelde verplichting, wordt hem een ter post aangetekend rappel gezonden; indien hij aan dit rapport geen gevolg geeft binnen een termijn van vijftien dagen, kan het gewaarborgd inkomen geweigerd worden.

Art. 16 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 4.*

Bij voorkomend geval zendt de Rijksdienst de bij artikel 15 beoogde aangifte voor verificatie naar de controleur der belastingen.

Art. 17 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 5.*

Door middel van een formulier, waarvan het model door de Minister wordt vastgesteld, is de controleur der belastingen ertoe gehouden aan de bevoegde ontvanger der registratie en domeinen alle inlichtingen te vragen betreffende de roerende en

onroerende goederen waarvan de aanvrager en zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker zijn of geweest zijn.

De ontvanger der registratie en domeinen moet, binnen acht dagen, aan de controleur der belastingen alle gegevens in zijn bezit mededelen, inzonderheid die betreffende de hypothecaire leningen en renten, alsmede de roerende waarden waarvan het in het bezit zijn van de aanvrager of de echtgenoot werd bekendgemaakt door een aangifte van nalatenschap, een akte van verdeling of van vereffening, een akte bekendgemaakt in de Verzameling der akten van vennootschappen of door gelijk welke andere akte.

De ontvanger der registratie en domeinen is ertoe gehouden op het formulier de kantoren te vermelden in wier ambtsgebied de aanvrager of zijn echtgenoot bekend zijn, de controleur zendt aan de titularis van elk deze kantoren een aanvraag om inlichtingen.

Iedere ontvanger maakt de gegevens in zijn bezit bekend na zich, bij voorkomend geval, in betrekking te hebben gesteld met het Bestuur van het kadaster.

In de lokaliteiten waar de bevoegdheden verdeeld zijn onder verscheidene kantoren, is de bevoegde ontvanger die van de successierechten.

De ontvanger der registratie vermeldt op de steekkaart van de belanghebbende dat deze het gewaarborgd inkomen heeft aangevraagd.

Hij is ertoe gehouden de Rijksdienst kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende en van zijn echtgenoot zou voordoen.

Art. 18 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 6 en 7.*

De controleur der belastingen treft iedere onderzoeksmaatregel die hij nuttig acht.

De controleur of zijn afgevaardigde kan de aanvrager oproepen; de bepalingen van artikel 15, tweede lid, zijn in dat geval toepasselijk.

Indien de aanvrager zich niet bij de controleur der belastingen aanmeldt binnen vijftien dagen na de oproeping zendt deze laatste hem een ter post aangetekend rappel. Indien dat rappel zonder gevolg blijft binnen acht dagen, zendt de controleur het formulier van aangifte binnen vijf dagen terug naar de Rijksdienst met vermelding, in de hem voorbehouden kolom, van de verklaringen van de aanvrager die het voorwerp uitmaakten van de oproeping. Het gewaarborgd inkomen kan alsdan geweigerd worden.

Art. 19 De controleur der belastingen verifieert het formulier van aangifte van de inkomsten. Zijn bevindingen en bemerkingen worden in de daartoe voorbehouden kolom vermeld.

Art. 20 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 6 en 7.*

De controleur der belastingen vermeldt in het fiscaal dossier van de belanghebbende dat een onderzoek naar de bestaansmiddelen werd ingesteld met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen.

Hij is ertoe gehouden de Rijksdienst kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende en van zijn echtgenoot zou voordoen.

De controleur der belastingen zendt het bij artikel 17 beoogde formulier naar de Rijksdienst en stuurt hem de bij artikel 16 beoogde aangifte terug.

HOOFDSTUK IV. DE BEREKENING VAN DE BESTAANSMIDDELEN

Afdeling I. Algemene bepalingen

Art. 21 *Gewijzigd bij K.B.'s van 27 december 1973, art. 2, 5 juli 1991, art. 4 (2) en 8 oktober 1991, art. 2 (3).*

§ 1. Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, beoogd bij artikel 8 van de wet, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat 10 000 F per jaar overschrijdt.

Dat bedrag is evenwel 12 500 F wanneer de aanvrager gezinshoofd is.

§ 2. Onder gezinshoofd in de zin van § 1 wordt verstaan:

1° de aanvrager die met zijn echtgenoot eenzelfde hoofdverblijfplaats heeft;

2° de aanvrager die feitelijk gescheiden is en wiens echtgenoot een deel van het gewaarborgd inkomen bekomt;

3° de aanvrager die ten minste één kind ten laste heeft, op voorwaarde dat dit kind geen aanspraak kan maken op het gewaarborgd inkomen.

Wordt geacht ten laste te zijn van de aanvrager voor de toepassing van het vorig lid, het kind dat deel uitmaakt van zijn gezin en dat persoonlijk niet geniet van bestaansmiddelen waarvan het jaarlijks bedrag 90 000 frank te boven gaat.

Art. 22 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 3 (2).*

De renten beoogd bij artikel 4, § 2, 4° van de wet, worden vrijgesteld ten belope van 1 300 F of van 300 F, naargelang het gaat om een rente uitbetaald aan de verzekerde of aan een ander persoon in geval van overlijden van de verzekerde.

De toepassing van het vorig lid gebeurt voor elke rentegerechtigde op het totale bedrag van zijn renten.

Art. 23 *Gewijzigd bij K.B.'s van 16 maart 1973, art. 3 en 14 maart 1977, art. 1.*

De voordelen in natura die geen beroepsinkomen of een deel ervan uitmaken worden berekend op grond van de forfaitaire ramingen in aanmerking genomen voor de berekening van de bijdragen inzake sociale zekerheid voor werknemers.

De dagelijkse forfaitaire bedragen worden vermenigvuldigd met 365.

Zij worden bij de berekening van de bestaansmiddelen in aanmerking genomen ten belope van een derde.

Wanneer de forfaitaire raming van de huisvesting niet van toepassing is luidens artikel 20, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944

betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt het voordeel in natura vastgesteld op de huurwaarde van de betrokken vertrekken.

Art. 24 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 5.*

De kinderbijslag, ontvangen voor een gerechtigde, wordt van het bedrag van het hem toegekend gewaarborgd inkomen afgetrokken.

Art. 25 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 4 (2).*

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 5 (2).*

De gerechtigde op het gewaarborgd inkomen dient de bij artikel 11, § 1, derde lid, van de wet beoogde aangifte bij ter post aangetekend schrijven in bij de Rijksdienst.

De bij het eerste lid beoogde aangifte moet de datum, de aard en het bedrag vermelden van de wijziging die zich in de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen heeft voorgedaan.

Afdeling 2. Het beroepsinkomen

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 8.*

Wanneer de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot een andere beroepsarbeid verricht dan een beroepsarbeid als zelfstandige, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag, gelijk aan drie vierden van het brutoloon. De voordelen in natura worden in aanmerking genomen ten belope van drie vierden, overeenkomstig artikel 23, eerste lid.

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 9.*

Wanneer de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot een beroepsarbeid als zelfstandige verricht, wordt, bij het berekenen van de bestaansmiddelen, het beroepsinkomen in aanmerking genomen dat bepaald is bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en betrekking heeft op het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

Wanneer het een helper betreft die geen werkelijk loon heeft, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van het laatste bij het Bestuur der directe belastingen aangegeven fictief loon, zonder dat het forfaitair bedrag lager mag zijn dan het bedrag beoogd bij het volgend lid.

Wanneer voor een helper geen werkelijk of fictief loon is aangegeven bij het Bestuur der directe belastingen, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van de voordelen in natura die hij geniet, zoals zij bepaald zijn in artikel 23, eerste lid.

Art. 29 § 1. In geval van begin of hervatting van een beroepsarbeid als zelfstandige wordt, zolang artikel 28, eerste lid, niet kan worden toegepast en in al de gevallen waarin er niet naar een door het Bestuur der directe belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat door de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot, is aangegeven; dat inkomen kan nagezien en, bij voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij het voormeld Bestuur bekomen gegevens.

§ 2. Wanneer de aanvrager de beroepsarbeid als zelfstandige van zijn overleden echtgenoot voortzet, wordt het inkomen, dat deze laatste heeft verworven in de loop van het refertejaar dat voor de vaststelling van het inkomen in aanmerking moet worden genomen, geacht door de aanvrager verworven te zijn.

Art. 30

Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 6, 1° en 3, art. 19 en art. 20.

§ 1. Het beroepsinkomen wordt niet meer in rekening gebracht vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze in de loop waarvan alle beroepsarbeid wordt stopgezet.

§ 2. Indien de aanvrager of zijn echtgenoot onderscheidene beroepsbezigheden uitoefenden en zij aan één deze een einde stellen, wordt vanaf de eerste dag van de maand, die volgt op deze van de stopzetting, nog slechts rekening gehouden met het inkomen, voortgebracht door de arbeid die wordt voortgezet.

§ 3. Indien de aanvrager of zijn echtgenoot nog een land- of tuinbouwactiviteit uitoefenen, worden ze niettemin geacht alle beroepsarbeid te hebben stopgezet, indien de oppervlakte van de bewerkte gronden et groter is dan:

1. 1 hectare voor de exploitatie van een landbouwgrond of van een afgemaaide of afgegraasde weide;
2. 15 aren voor een groententeelt;
3. 10 aren voor een witloofteelt (wortelteelt en beddingen voor snelteelt;
4. 15 aren voor een tabaksteelt;
5. 15 aren voor een hopteelt;
6. 15 aren voor een teelt van geneeskundige planten;
7. 3 aren voor een teelt van bloemen of sierplanten;
8. 35 aren voor een exploitatie van een gewone boomgaard, dat wil zeggen een al dan niet met gras bezaaide grond waarop een normaal aantal fruitbomen staan, rekening gehouden met de soort waartoe zij behoren;
9. 15 aren voor een exploitatie van een intensieve boomgaard, dat wil zeggen een boomgaard die geëxploiteerd wordt samen met de teelt van vruchten, bloemen, groenten, vroege aardappelen;
10. 125 aren voor een exploitatie van een boomkwekerij of een rijlsbos;
11. 200 m² voor een exploitatie van één of meer serres;
12. *opgeheven bij K.B. van 17 juni 1971, art. 6, 2°.*

Indien de exploitatie verscheidene van de hierboven beschouwde teelten omvat en de oppervlakte aangewend voor elk dezer het in het vorig lid bepaalde maximum niet

overschrijdt, worden de aanvrager of zijn echtgenoot eveneens geacht iedere bezigheid te hebben stopgezet;

- a) indien de exploitatie verscheidene van de in 2 tot 11 hierboven bedoelde teelten omvat, op voorwaarde dat de globale oppervlakte 17,5 aren niet overschrijdt;
- b) indien de exploitatie enerzijds een in 1 bedoelde exploitatie, en anderzijds één of meer in 2 tot 11 bedoelde teelten omvat, onder de dubbele voorwaarde dat, in voorkomend geval, voldaan is aan de bepaling van a) van dit lid en dat de globale oppervlakte 1 hectare niet overschrijdt.

Voor de toepassing van a) van vorig lid komt de oppervlakte aangewend voor de exploitatie van een gewone boomgaard slechts ten belope van 50 pct. in aanmerking.

Art. 31 Voor de toepassing van artikel 7 van de wet, wordt het inkomen dat voortkomt van een bedrijfsafstand niet beschouwd als beroepsinkomen, zelfs indien het als dusdanig door de fiscale wetgeving wordt belast.

Afdeling 3. De roerende kapitalen

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 6 (3).*

Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt rekening gehouden met een som gelijk aan 4 pct. van de eerste schijf van 200 000 F, aan 6 pct. van de schijf van 200 001 F tot 500 000 F en aan 10 pct. van de schijf die 500 000 F te boven gaat.

De roerende kapitalen worden evenwel vrijgesteld indien hun globaal bedrag niet meer bedraagt dan 100 000 F.

Afdeling 4. De onroerende goederen

Art. 33 *Gewijzigd bij K.B. van 24 september 1980, art. 1 en 2.*

Voor de toepassing van artikel 5, § 1, van de wet, wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen, die de aanvrager of, in voorkomend geval, zijn echtgenoot in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 30 000 F afgetrokken.

Dit bedrag wordt met 5 000 F verhoogd voor de niet van tafel en bed noch sedert meer dan tien jaar feitelijk gescheiden echtgenoot en voor elk kind waarvoor de aanvrager of zijn echtgenoot kinderbijslag geniet of dat overeenkomstig de pensioenregeling voor werknemers als zijnde ten laste mag worden beschouwd.

Art. 34 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 11.*

Indien de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen slechts de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben van onbebouwde onroerende goederen, wordt voor de toepassing van artikel 5, § 1, van de wet bij de berekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met de som van de kadastrale inkomens van die goederen, verminderd met 1 200 frank.

Art. 36 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 12.*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt in rekening gebracht:

- a) wat betreft de bebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenigvuldigd met 3;
- b) wat betreft de onbebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenigvuldigd met 9.

Art. 37 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 38 De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn is voorzien.

Art. 39 Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

Art. 40 *Gewijzigd bij K.B. van 27 december 1973, art. 4.*

Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben wordt het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten, in volle eigendom of in vruchtgebruik van de aanvrager of zijn echtgenoot uitdrukt vooraleer de artikelen 33 tot 39 worden toegepast.

Afdeling 5. Bijzondere bepalingen

Art. 41 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 9.*

Wanneer het onroerend goed met hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd worden met het jaarlijks bedrag der hypothecaire intresten, op voorwaarde:

1° dat de schuld door de aanvrager of zijn echtgenoot werd aangedaan voor eigen behoeften en de aanvrager de aan het ontleend kapitaal gegeven stemming bewijst;

2° dat de aanvrager bewijst dat de hypothecaire interesten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voorafgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag.

Wanneer het onroerend goed werd verworven mits betaling van een lijfrente, wordt het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de aanvrager werkelijk wordt betaald. Het tweede lid van huidig artikel is van toepassing op deze vermindering.

Art. 42 Het forfaitair inkomen, beoogd bij artikel 7, § 1, eerste lid, van de wet wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen en op het tijdstip van de afstand de bij artikel 32 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

Art. 43 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 10.*

Voor de toepassing van artikel 7 van de wet wordt de verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de aanvrager of zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de renten van de aanvrager of van zijn echtgenoot uitdrukt.

Voor de toepassing van deze bepalingen zal de respectievelijke waarde van het vruchtgebruik en van de naakte eigendom geraamd worden zoals successierechten.

Art. 44 In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, met uitzondering van de bedrijfskleding van een landbouwonderneming, waarvan de persoonlijke schulden van de aanvrager of van zijn echtgenoot, die dateren van vóór de afstand en die werden afgelost met de opbrengst van de afstand, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 oktober 1991, art. 7 (3) en 20 december 1993, art. 2 (3).*

In geval van afstand onder bezwarende titel van een onroerend goed en onverminderd de bepalingen van artikel 44, wordt, voor zover het hetzij het woonhuis van de aanvrager of zijn echtgenoot betreft en de aanvrager noch zijn echtgenoot een ander bebouwd onroerend goed bezit, hetzij het enige ongebouwd onroerend goed van de aanvrager of van zijn echtgenoot betreft en de aanvrager noch zijn echtgenoot een ander gebouwd of ongebouwd onroerend goed bezit, met het oog op de toepassing van artikel 42, jaarlijks F 80 000 of F 64 000 afgetrokken van de verkoopwaarde van het goed naar gelang de aanvrager al dan niet gezinshoofd is zoals bepaald bij artikel 21, § 2.

Voor de toepassing van het vorige lid, wordt eveneens als woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot beschouwd, het enige hun toebehorende binnenschip als bedoelde in artikel 271, eerste lid, van Boek II van het Wetboek van Koophandel, dat op duurzame wijze tot woning dient.

Het aftrekbaar abattement wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen.

Indien de aanvrager ophoudt gezinshoofd te zijn, of indien hij gezinshoofd wordt, zoals bepaald bij artikel 21, § 2, wordt voor de toepassing van het eerste lid een abattement afgetrokken dat gelijk is aan:

- een twaalfde van 80 000 F voor iedere maand waarin de aanvrager de hoedanigheid van gezinshoofd bezat, zoals bepaald bij artikel 21, § 2;
- een twaalfde van 64 000 F voor alle andere maanden.

Art. 46 § 1. De waarde van de goederen die de bedrijfsbekleding van een landbouwonderneming uitmaken wordt, voor de toepassing van artikel 7, § 1, vierde lid, van de wet, forfaitair vastgesteld op de volgende bedragen per hectare:

1. Polderstreek: 20 250 F;

2. Zandstreek en Kempen: 18 000 F;
3. Zand leemstreek: 18 000 F;
4. Leemstreek: 18 000 F;
5. Condroz: 16 500 F;
6. Mergelstreek, Ardennen en Famenne: 13 500 F;
7. Grasstreek:
 - Luik, Luxemburg, Herve:
 - a) 20 250 F;
 - b) 18 000 F;
 - c) 12 375 F;
 - Henegouwen, Namen (Venen):
 - a) 18 000 F;
 - b) 13 500 F;

§ 2. De grenzen van de in voorgaande paragraaf bedoelde streken stemmen overeen met de grenzen vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1951, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 1953.

De onderverdelingen a, b en c van de grasstreken stemmen overeen met de fiscale onderverdeling van de streken vastgesteld voor de toepassing van de forfaitaire barrema's inzake inkomstenbelastingen.

Art. 47 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 12.*

Voor de toepassing van artikel 7, §3, van de wet worden gelijkgesteld met onteigeningen te algemenen nutte:

1° de afstanden in der minne van onroerende goederen te algemenen nutte, wanneer deze afstanden kosteloos worden geregistreerd krachtens artikel 161 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten;

2° de verkopen van onroerende goederen verricht aan de maatschappijen bedoeld in artikel 51, eerste lid, 1°, van hetzelfde Wetboek met het oog op de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

HOOFDSTUK V. DE AFTREK VAN DE PENSIOENEN

Art. 48 *Gewijzigd bij K.B.'s van 13 oktober 1997, art. 1 (4) en 12 augustus 2000, art. 1 (5).*

Onverminderd de toepassing van artikel 49 wordt het bedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden verminderd met 90 pct. van de in artikel 10, eerste lid, van de wet bedoelde voordelen, nadat deze, in voorkomend geval, werden verminderd met de in het tweede lid van artikel 10 van de wet bedoelde onderhoudsgelden.

Lid 2 opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 1 (5).

Het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld die betaald worden ten laste van de pensioenregeling voor de werknemers, evenals de bijzondere bijslag die betaald wordt ten laste van de pensioenregeling der zelfstandigen, worden niet in mindering gebracht van het gewaarborgd inkomen.

Voor de van tafel en bed gescheiden of de sedert meer dan tien jaar feitelijk gescheiden echtgenoten wordt enkel rekening gehouden met de persoonlijke pensioenen die de betrokkene uit eigen hoofde en/of als gescheiden echtgenoot bekomen heeft.

Art. 49 *Gewijzigd bij K.B. van 13 oktober 1997, art. 2 (4).*

Voor de toepassing van artikel 10 van de wet wordt het bedrag in aanmerking genomen dat zou uitbetaald geweest zijn vóór de vermindering of de schorsing van de uitkering bedoeld bij het eerste lid van het voornoemd artikel 10:

1° *Opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 2 (5).*

2° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

3° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie;

4° die verminderd werd met de rente gevestigd in het kader van de wetgeving betreffende het pensioen der zelfstandigen.

Lid 2 en lid 3 zijn opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 2 (5).

Art. 49bis *Ingevoegd bij K.B. van 21 maart 1988, art. 1 (6).*

Voor de gerechtigde op een rustpensioen als zelfstandige, dat met ten minste 10 % werd verminderd wegens vervroeging en aangepast werd in toepassing van de artikelen 131 en 132 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, wordt afgeweken van artikel 48, 1e lid, door het bedrag van dit pensioen, dat in mindering moet worden gebracht van het vóór 1 januari 1988 ingegaan gewaarborgd inkomen, te vervangen door een bedrag bekomen door de samenstelling van:

1° 90 % van het bedrag, per 31 december 1987, van het bij artikel 49 beoogd pensioen als zelfstandige, vóór toepassing van de artikelen 131 en 132 van voornoemde wet van 15 mei 1984;

2° het bedrag van de verhoging van dit pensioen die op 1 januari 1988 effectief werd bekomen in toepassing van voornoemde artikelen 131 en 132.

De in 1° en 2° van het eerste lid beoogde bedragen blijven onderworpen aan de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 49ter *Ingevoegd bij K.B. van 12 september 1990, art. 1 (7) en gewijzigd bij K.B. van 10 april 1991, art. 2 (7).*

Voor de gerechtigde op een rustpensioen als werknemer dat wegens vervroeging met meer dan 10 % werd verminderd en dat op 1 oktober 1990 wordt verhoogd in toepassing van artikel 7 van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, wordt voor de periode 1 oktober 1990 tot 31 december 1990 het bedrag van het pensioen dat in mindering moet worden gebracht van een vóór 1 oktober 1990 ingegaan gewaarborgd inkomen, vastgesteld op het bedrag dat wordt bekomen door samentelling van:

1° 90 % van het bedrag, per 30 september 1990, van het bij artikel 49, 1°, bedoeld rustpensioen als werknemer vóór de toepassing van artikel 7 van voormelde wet van 20 juli 1990;

2° het bedrag waarmede dat rustpensioen op 1 oktober 1990 in toepassing van voormeld artikel 7 van de wet van 20 juli 1990 effectief wordt verhoogd.

De in 1° en 2° van het eerste lid beoogde bedragen blijven onderworpen aan de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 49quater *Opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 3 (5).*

HOOFDSTUK VI. DE ADMINISTRATIEVE BESLISSINGEN

Art. 50 *Vervangen bij K.B. van 14 oktober 2009, art. 2 (8).*

Elke beslissing wordt gemotiveerd. Ze wordt aan de aanvrager met een gewone brief ter kennis gebracht. De beslissing tot terugvordering van de schuld en de beslissing waarvan zij de uitvoering verzekert worden echter samen bij een ter post aangetekend schrijven ter kennis gebracht.

Art. 51 Wanneer artikel 12, derde lid, van de wet werd toegepast, beslist de bij artikel 14 van de wet beoogde overheid opnieuw over de aanvraag, rekening gehouden met al de gestelde voorwaarden en zich houdend aan de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing die de door haar bij de toepassing van voormelde bepaling ingeroepen reden heeft verworpen.

Art. 52 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 10 (2).*

De beslissing omtrent de nieuwe aanvraag die mag ingediend worden krachtens artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet, heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan de aanvraag werd ingediend.

In geval van toepassing van artikel 14, § 2, van de wet, heeft de beslissing omtrent de bij het vorige lid beoogde nieuwe aanvraag, ingediend door de overlevende echtgenoot, evenwel uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van de andere echtgenoot.

Art. 53 De beslissing ingevolge de aangifte, die in uitvoering van artikel 11, § 1, derde lid, van de wet moet ingediend worden, heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan het feit, dat deze aangifte rechtvaardigt zich voordoet.

Art. 54 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 oktober 1991, art. 11 (2) en 11 juli 2003, art. 3 (9).*

§ 1. De Rijksdienst neemt ambtshalve een nieuwe beslissing:

1° wanneer hij kennis krijgt van een nieuw feit dat of een wijziging in de bestaansmiddelen die aanleiding geeft tot een vermindering van het toegekende gewaarborgd inkomen.

De nieuwe beslissing gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop dat feit of die wijziging en weerslag op de toegekende rechten heeft.

2° Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend.

Wanneer de Rijksdienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere uitbetaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de uitbetaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd genomen.

3° *Opgeheven bij K.B. van 11 juli 2003, art. 3 (9).*

4° wanneer de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen moet geschorst worden, omdat aan de echtgenoot het in artikel 2, § 1, tweede lid van de wet bedoelde bedrag toegekend wordt.

De beslissing tot schorsing heeft uitwerking op dezelfde datum als de beslissing houdende toekenning van het gewaarborgd inkomen aan de echtgenoot.

§ 2. De Rijksdienst kan de administratieve beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of als een verzoekschrift werd ingediend, tot op de sluiting van de debatten, wanneer:

a) op de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen, het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;

- b) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een weerslag hebben op het recht van de aanvrager tijdens het geding worden ingeroepen;
- c) vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een onregelmatigheid of een materiële vergissing kleeft.

HOOFDSTUK VII. DE BETALINGSMODALITEITEN, DE BREVETTEN VAN GEWAARBORGD INKOMEN EN DE BETALINGSVOORWAARDEN

Afdeling I. De betalingsmodaliteiten

Art. 55 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 12 (2).*

Art. 56 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 13 (2).*

Art. 57 *Vervangen bij K.B. van 17 september 2000, art. 1 (10) en gewijzigd bij K.B.'s van 9 maart 2004, art. 5 (11), 13 augustus 2011, art. 11 (12) en 19 december 2025, art. 4 (13).*

Het gewaarborgd inkomen is verworven per twaalfden en betaalbaar per maand.

Het gewaarborgd inkomen wordt door de Federale Pensioendienst betaald door middel van overschrijvingen op een persoonlijke betaalrekening overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 augustus 2011 betreffende de betaling van de door de Federale Pensioendienst betaalde uitkeringen.

In afwijking van het tweede lid en onverminderd de toepassing van het zevende en achtste lid, kan de betaling, op verzoek van de gerechtigde, gericht aan de Federale Pensioendienst, ook gebeuren door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is voor de gerechtigden die geen toegang hebben tot de basisbankdiensten zoals bedoeld in de artikelen VII.56/1 tot en met VII.59/3 van het Wetboek van economisch recht.

In afwijking van het tweede en derde lid en onverminderd de toepassing van het zevende en achtste lid gebeurt de betaling, voor de gerechtigden voor wie de betaling tot en met 31 december 2025 door postassignatie gebeurde, vanaf 1 januari 2026, bij gebrek aan een correct uniek betaalrekeningsidentificatienummer, door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is.

Het toezenden van stukken aan de betrokkene gebeurt op zijn hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan evenwel afgeweken worden op verzoek van de betrokkene, gericht aan de Federale Pensioendienst.

De volgende betalingen worden altijd vereffend door middel van overschrijving op een persoonlijke betaalrekening:

- a) de jaarlijkse betalingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 1983 tot vaststelling van de betalingswijze van bepaalde door de Rijksdienst voor pensioenen uitgekeerde voordelen;
- b) de betalingen van minder dan 50 euro per maand. Om dit bedrag te bepalen, wordt rekening gehouden met alle door de Federale Pensioendienst betaalde wettelijke pensioenen en andere voordelen, met uitzondering van het vakantiegeld en elk ander als zodanig geldend voordeel.

In afwijking van het zevende lid, kan de betaling, op verzoek van de gerechtigde, gericht aan de Federale Pensioendienst, ook gebeuren door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is, voor de gerechtigden die geen toegang hebben tot de basisbankdiensten zoals bedoeld in de artikelen VII.56/1 tot en met VII.59/3 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 58 *Vervangen bij het K.B. van 31 december 1992, art. 11 (14) en gewijzigd bij het K.B. van 19 december 2025, art. 5 (13).*

Wanneer de betaling de termijnen omvat van een gewaarborgd inkomen ten voordele van een gerechtigde die dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als zijn echtgenoot en ermee samenwoont, wordt de circulaire cheque opgesteld op naam van beide echtgenoten.

Art. 59 *Vervangen bij het K.B. van 17 september 2000, art. 2 (10) en gewijzigd bij de K.B.'s van 9 maart 2004, art. 6 (15) en 19 december 2025, art. 6 (13).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen, worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van ambtswege uitbetaald aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden.

Bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot worden de niet uitbetaalde termijnen, met inbegrip van de uitkering voor de maand van overlijden voor zover de gerechtigde nog niet overleden was op de uitgiftedatum van de circulaire cheque of bij betaling op een persoonlijke betaalrekening op de in het nationaal compensatiesysteem geldende uitvoeringsdatum, uitbetaald in volgende orde:

1° aan de kinderen met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

2° aan ieder persoon met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

3° aan de persoon die in de verpleegkosten is tussengekomen;

4° aan de persoon die de begrafenis kosten heeft betaald.

De in het tweede lid bedoelde termijnen worden van ambtswege aan de in dat lid, 1°, beoogde rechthebbenden uitbetaald. De andere rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen ten hunnen voordele wensen te bekomen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de Rijksdienst voor Pensioenen richten. De aanvraag, gedateerd en ondertekend, moet opgemaakt worden op een formulier conform het door de Minister goedgekeurd model. De Burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had of de Burgemeester van de gemeente waar de overledene samenleefde met een der in het tweede lid, 2°, bedoelde personen, bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede. De personen bedoeld in het tweede lid; 3° en 4°, kunnen de aanvraag laten ondertekenen door de Burgemeester van hun hoofdverblijfplaats.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van de termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing indien deze na het overlijden werd verzonden. De in het vorig lid bedoelde aanvraag geldt als aanvraag om toepassing van het artikel 58 van het

koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, wanneer door deze laatste bepaling tegemoetkomingen worden beoogd.

Wanneer de kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gerechtigde, wordt bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot, een nieuwe kennisgeving gezonden aan de Burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had. De Burgemeester bezorgt die kennisgeving aan de persoon, die krachtens het tweede lid, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Afdeling 2. Opdrachten van de gemeentebesturen

Opgeheven bij K.B. van 31 december 1992, art. 13 (14).

Art. 60-62 *Opgeheven bij K.B. van 31 december 1992, art. 13 (14).*

Afdeling 3. De betalingsvoorwaarden

Art. 63 *Vervangen bij K.B. van 22 januari 2002, art. 1 (16).*

Wordt geacht zijn werkelijke verblijfplaats, bedoeld in artikel 1, § 2, van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, in België te hebben, de gerechtigde die er zijn hoofdverblijfplaats heeft en er bestendig en daadwerkelijk verblijft.

Met het oog op de betaling van het gewaarborgd inkomen wordt met bestendig en daadwerkelijk verblijf in België gelijkgesteld:

1° het verblijf in het buitenland gedurende minder dan dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere instelling voor zorgenverstrekking;

3° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen hiertoe de toelating heeft verleend.

Wanneer de in het tweede lid, 1°, bedoelde periode wordt overschreden en onverminderd de bepalingen van hetzelfde tweede lid, 2°, wordt de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen geschorst voor elke kalendermaand tijdens welke de gerechtigde niet ononderbroken in België verblijft.

De gerechtigde op het gewaarborgd inkomen die het Koninkrijk verlaat is verplicht de Rijksdienst voor pensioenen voorafgaandelijk daarvan in te lichten met vermelding van de duur van zijn verblijf in het buitenland.

De controle op de bepalingen van de vorige leden gebeurt door elke maand steekproefsgewijze verblijfsbewijzen op te vragen voor vijf percent van de gerechtigden voor wie het gewaarborgd inkomen wordt betaald op een persoonlijke rekening, geopend bij een financiële instelling, met uitsluiting evenwel van de gerechtigden die opgenomen zijn in een rusthuis, in een rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling.

Art. 64 Het gewaarborgd inkomen wordt niet uitbetaald voor de duur van hun gevangenschap of van hun opsluiting aan de gerechtigden die in gevangenissen zijn opgesloten of die in een gesticht tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarskolonie zijn opgenomen.

De gerechtigden mogen evenwel aanspraak maken op het gewaarborgd inkomen dat betrekking heeft op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buitenvervolginstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 65 Het gewaarborgd inkomen wordt niet uitbetaald, voor de duur van hun opneming, aan de gerechtigden die, uitsluiten ten laste van de openbare besturen, geplaatst zijn in de afdeling voor krankzinnigen van een openbare of particuliere instelling die bestemd is om krankzinnigen of geestesziekten te ontvangen.

Art. 66 Het bedrag, dat een commissie van openbare onderstand of het speciaal Onderstandfonds als aandeel in de verplegingskosten kan opeisen, mag niet hoger zijn dan de drie vierden van het gewaarborgd inkomen.

HOOFDSTUK VIII. VASTSTELLING VAN DE RECHTEN VAN DE FEITELIJK GESCEIDEN ECHTGENOTEN

Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).

Art. 67 *Gewijzigd bij K.B.'s van 5 juli 1991, art. 6 (2), 8 oktober 1991, art. 14 (2) en 31 december 1992, art. 14 (14).*

Voor de toepassing van de artikelen 2, § 1, 4, § 1, derde lid en 18 van de wet wordt verstaan onder "feitelijke scheiding" de toestand die ontstaat:

- a) wanneer de echtgenoten onderscheiden hoofdverblijfplaatsen hebben, deze worden vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen in de bevolkingsregisters of van de identificatiefiche bedoeld in artikel 18ter van het koninklijk besluit van 21 december 1967;
- b) bij ontstentenis van een afzonderlijke inschrijving in het bevolkingsregister, wanneer een van de echtgenoten in de gevangenis is opgesloten, in een gesticht ter bescherming van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen of het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschermingsmaatregel, bedoeld in artikel 2 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke.

Art. 68 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De feitelijk gescheiden echtgenoot kan aanspraak maken op een deel van het aan zijn echtgenoot toegekende gewaarborgd inkomen voor zover hij voldoet aan de voorwaarde van verblijf bedoeld in artikel 63.

Art. 69 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2). (17)*

De feitelijk gescheiden echtgenoot bekommt de uitbetaling van de helft van het gewaarborgd inkomen.

Art. 70 Wanneer een van de echtgenoten nalaat zijn rechten op het gewaarborgd inkomen te laten gelden mag de andere echtgenoot in zijn plaats een aanvraag om

gewaarborgd inkomen indienen om te zijnen gunste de uitbetaling te bekomen van het deel van het gewaarborgd inkomen, dat hem krachtens dit hoofdstuk toekomt.

Art. 71 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

Wanneer het gewaarborgd inkomen aan één van de echtgenoten niet meer uitgekeerd wordt bij toepassing van de artikelen 64 of 65 of omdat hij niet meer voldoet aan de voorwaarde van verblijf bedoeld in artikel 63, wordt het krachtens dit hoofdstuk aan de andere gescheiden echtgenoot toekomende deel hem uitgekeerd.

Art. 72 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De toepassing van de artikelen 67 tot 69 geschiedt van ambtswege:

- a) wanneer één van de echtgenoten op het ogenblik van de scheiding het gewaarborgd inkomen geniet;
- b) wanneer de scheiding zich voordoet tussen de datum van de kennisgeving van de administratieve of gerechtelijke beslissing en de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen van één van de echtgenoten;
- c) wanneer de scheiding zich voordoet op het ogenblik dat de aanvraag om gewaarborgd inkomen van één van de echtgenoten voor een administratieve of gerechtelijke instantie aanhangig is;
- d) wanneer, op het ogenblik dat een van de echtgenoten zijn aanvraag om gewaarborgd inkomen indient, de andere echtgenoot reeds een rustpensioen als werknemer of als zelfstandige of het gewaarborgd inkomen geniet, of wanneer een daartoe ingediende aanvraag voor een administratieve of gerechtelijke instantie aanhangig is;
- e) wanneer een van de echtgenoten zich in een van de bij artikel 67, b), beoogde toestanden bevindt, zelfs wanneer deze zich situeert vóór de indiening van de aanvraag.

In de bij het vorige lid beoogde gevallen wordt het deel van de gescheiden echtgenoot toegekend vanaf de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan de feitelijke scheiding zich voordoet en, ten vroegste, vanaf de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen van de echtgenoot.

Art. 73 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De toepassing van artikel 70, alsook van de artikelen 67 tot 69, wanneer het geen van de bij artikel 72, beoogde gevallen betreft, is afhankelijk gesteld van het indienen, door de feitelijk gescheiden echtgenoot, van een aanvraag in de vormen waarin bij hoofdstuk II is voorzien.

De aanvraag van de feitelijk gescheiden echtgenoot heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan zij is ingediend.

De geldig ingediende aanvraag door de feitelijk gescheiden echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers of in de pensioenregeling der zelfstandigen of het ambtshalve onderzoek van de rechten van de feitelijk gescheiden echtgenoot in deze regelingen geldt als aanvraag in de zin van het eerste lid, tenzij blijkt dat de voordelen

bedoeld in artikel 10 van de wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen."

HOOFDSTUK IX. OVERGANGSBEPALINGEN

Art. 74 De berekening van de bestaansmiddelen van de personen bedoeld bij artikel 21, § 1, van de wet gebeurt op grond van de elementen bijeen gebracht bij gelegenheid van het onderzoek naar de bestaansmiddelen, dat werd uitgevoerd met tussenkomst van de controleur van de belastingen, ingevolge een aanvraag van rentetoeslag of rentebijslag ingediend bij de ontvanger van belastingen of de burgemeester.

In de andere gevallen zal een onderzoek naar de bestaansmiddelen gedaan worden volgens de procedure voorgeschreven in hoofdstuk III.

Art. 75 Wordt in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 21, § 2, van de wet, het bedrag dat zou betaald geweest zij vóór de vermindering of de schorsing van de rentebijslag;

1° die het voorwerp heeft uitgemaakt van een vermindering wegens vervroeging wanneer de aanvraag na 31 oktober 1968 werd ingediend of wanneer de rechten op die uitkering ambtshalve werden onderzocht op grond van een gebeurtenis die zich na 31 oktober 1968 heeft voorgedaan;

2° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

3° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie.

HOOFDSTUK X. SLOT- EN OPHEFFINGSBEPALINGEN

Art. 76 De reglementaire bepalingen tot toekenning van toelagen aan de controleurs der belastingen, die in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden de bestaansmiddelen vaststellen en deze tot toekenning van toelagen aan de ontvangers der registratie en domeinen wegens de inlichtingen die zij in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden aan de controleurs der belastingen moeten verstrekken, zijn toepasselijk op de prestaties die zij verrichten in het kader van de wet.

Art. 77 § 1. *Opheffingsbepalingen.*

§ 2. Worden opgeheven doch blijven verder de rentebijslagen beheersen, toegekend aan de personen bedoeld bij artikel 21, §§ 1 en 2 van de wet:

1. onverminderd het bepaalde in § 1, 2°, het koninklijk besluit van 10 mei 1963 betreffende de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, bepaald bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 januari, 29 mei, 15 juni en 10 augustus 1967 en 18 maart 1968;

2. het koninklijk besluit van 15 februari 1965 tot verhoging van de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, waarin voorzien bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

3. het koninklijk besluit van 28 februari 1966 tot vaststelling van de modaliteiten inzake de verhoging van het bedrag der bestaansmiddelen dat geen invloed heeft op de toekenning van de ouderdomsrentebijlagen;

4. het koninklijk besluit van 23 juni 1966 tot verhoging van de ouderdoms- en weduwenrentebijlagen, waarin voorzien bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

5. het koninklijk besluit van 15 juni 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 mei 1963 betreffende de ouderdoms- en weduwenrentebijlagen, bepaald bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

6. het koninklijk besluit van 20 oktober 1967 tot vaststelling van de toepassingsmodaliteiten van maatregelen tot vermindering van de weerslag van het onderzoek naar de bestaansmiddelen voor de toekenning van de ouderdomsrentebijslag.

Art. 78 Dit besluit treedt in werking op 1 mei 1969.

Art. 79 Onze Minister van Sociale Voorzorg, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

-
- 1 Inwerkingtreding: 19-03-1990.
 - 2 Inwerkingtreding: 01-07-1991.
 - 3 Inwerkingtreding: 01-01-1992.
 - 4 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
 - 5 Inwerkingtreding: 01-09-2000.
 - 6 Inwerkingtreding: 01-01-1988; houdt op van kracht te zijn op 01-01-1989 (zie K.B. van 29 december 1988, art. 1).
 - 7 Inwerkingtreding: 01-10-1990.
 - 8 Inwerkingtreding: 01-07-2009.
 - 9 Inwerkingtreding: 01-10-2003.
 - 10 Inwerkingtreding: 01-03-2000.
 - 11 Inwerkingtreding: 17-03-2004 voor de betalingen die plaatsvinden vanaf 17-03-2004.
 - 12 Inwerkingtreding: 24-08-2011.
 - 13 Inwerkingtreding: 01-01-2026.
 - 14 Inwerkingtreding: 01-07-1993.
 - 15 Inwerkingtreding: 17-03-2004.
 - 16 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
 - 17 **NOTA:** De bepalingen van het artikel 69, tweede lid, zoals ze luiden voor hun wijziging door dit besluit, blijven van toepassing indien de feitelijk gescheiden echtgenote de toepassing van het artikel 2, §3, eerste lid van de wet, zoals het luidde voor zijn opheffing door de wet van 5 januari 1976, heeft bekomen.

Koninklijk besluit van 23 mei 2001
(Staatsblad 31 mei)

tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 11 juli 2002 (Staatsbl. 26 juli), 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), 9 maart 2004 (Staatsbl. 17 maart), 11 juli 2006 (Staatsbl. 27 juli), 5 augustus 2006 (Staatsbl. 4 september), 21 april 2007 (Staatsbl. 7 mei), 13 augustus 2011 (Staatsbl. 24 augustus), 24 oktober 2013 (Staatsbl. 6 november), 7 februari 2014 (Staatsbl. 18 februari), 5 juli 2015 (Staatsbl. 9 juli), 27 januari 2017 (Staatsbl. 6 februari), 30 maart 2018 (Staatsbl. 18 april), 17 oktober 2021 (Staatsbl. 29 oktober), 29 mei 2022 (Staatsbl. 15 juni), 7 februari 2024 (Staatsbl. 19 februari), 9 juni 2024 (Staatsbl. 4 juli) en 19 december 2025 (Staatsbl. 9 januari 2026).*

HOOFDSTUK I. Inleidende bepalingen

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 11 juli 2006, art. 1 (1), aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 1 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan:

1° onder "wet": de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;

2° onder "Minister": de Minister die de Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft;

3° onder "burgemeester": de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur;

4° onder "Dienst": de Federale Pensioendienst;

5° onder "hoofdverblijfplaats": het begrip zoals het voorkomt in (artikel 3) van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

6° onder "inkomensgarantie": de inkomensgarantie voor ouderen, ingesteld door de in 1° bedoelde wet;

7° onder "aanvrager": de persoon die de inkomensgarantie heeft aangevraagd of wiens recht op inkomensgarantie ambtshalve wordt onderzocht;

8° *aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 1 (2).*

wettelijk samenwonende: de persoon die een schriftelijke verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met toepassing van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK II. De aanvragen en de administratieve procedure

Afdeling 1. Aanvraag ingediend bij het gemeentebestuur

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De aanvraag wordt ontvangen door de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De burgemeester is ertoe gehouden de pensioenaanvragen minstens eenmaal per week in ontvangst te nemen.

Hij informeert de burgers over het lokaal en de openingstijden waar de aanvragers zich mogen aanbieden.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De aanvrager moet zich persoonlijk bij de burgemeester aanbieden en in het bezit zijn van zijn identiteitskaart.

Hij kan zich laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon. Deze persoon moet meerderjarig zijn en in het bezit van het in het vorige lid bedoelde stuk, evenals van zijn eigen identiteitskaart en van een bij de aanvraag te voegen volmacht.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 april 2007, art. 2 (4) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Wanneer de aanvrager of zijn lasthebber zich aanbidt om een pensioenaanvraag in te dienen, maakt de burgemeester onmiddellijk een door de Dienst ter beschikking gesteld elektronische aanvraag op. Hij vermeldt er minstens de naam, voorna(a)me(n), en geboortedatum van de aanvrager, zijn identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de datum van de aanvraag en de gewenste ingangsdatum op.

Deze aanvraag wordt onmiddellijk elektronisch doorgezonden naar de Dienst met naleving van de door de Dienst voorgeschreven procedure.

De Dienst zendt per kerende post via elektronische weg een ontvangstmelding terug die bestemd is voor de aanvrager of voor zijn lasthebber en die de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 april 2007, art. 2 (4) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Wanneer een elektronische aanvraag niet mogelijk is, maakt de burgemeester een door de Rijksdienst ter beschikking gesteld papieren document op. Hij vermeldt er minstens de naam, voorna(a)me(n), en geboortedatum van de aanvrager, zijn identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de datum van de aanvraag en de gewenste ingangsdatum op.

De burgemeester overhandigt aan de aanvrager of aan zijn lasthebber een ontvangstbewijs dat de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Binnen drie werkdagen na ontvangst van de aanvraag stuurt de burgemeester ze naar de hoofdzetel van de Dienst.

Al de aanvragen die deel uitmaken van eenzelfde zending worden vermeld op een door genoemde Dienst ter beschikking van de burgemeester gesteld borderel. Het borderel wordt in dubbel exemplaar opgesteld. Een exemplaar wordt door dezelfde Dienst als ontvangstbewijs naar de burgemeester teruggezonden.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

In geen enkel geval mag de burgemeester weigeren een aanvraag in ontvangst te nemen.

Noch vóór noch na het vervullen van de formaliteiten van indiening van de aanvraag mag hij het in artikel 6 bedoelde formulier aan de aanvrager, aan zijn lasthebber of aan een derde overhandigen.

Afdeling 2. Aanvraag ingediend bij de Dienst

Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De persoon die in België zijn hoofdverblijfplaats heeft, mag zich persoonlijk wenden tot de Dienst om zijn aanvraag in te dienen.

Onder de in artikel 4 bepaalde voorwaarden kan hij zich evenwel laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon.

Op voorlegging van zijn identiteitskaart wordt de aanvraag opgesteld op een daartoe voorzien formulier; het wordt gedateerd en ondertekend door de aanvrager of door zijn lasthebber.

§ 2. De Dienst overhandigt aan de aanvrager of zijn lasthebber een ontvangstbewijs dat de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Afdeling 3. Identificatie

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst is verplicht zich tot het Rijksregister van de natuurlijke personen te richten om de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen te verkrijgen of wanneer hij de juistheid van deze informatiegegevens nagaat.

Het beroep doen op een andere bron is slechts toegestaan in de mate dat de nodige informatiegegevens niet bij het Rijksregister kunnen verkregen worden. In dit geval deelt de Dienst de inhoud van de informatiegegevens, ten titel van inlichting, mee aan het Rijksregister van de natuurlijke personen en voegt hij er de bewijsstukken bij.

Afdeling 4. Toekenning van ambtswege

Art. 10 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst gaat op de in de artikelen 3 of 17 van de wet bedoelde leeftijd over tot een vaststelling van ambtswege van de rechten op de inkomensgarantie voor de personen die in het genot zijn van:

1° een tegemoetkoming aan gehandicapten krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan de gehandicapten;

2° het bestaansminimum krachtens de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum;

3° een pensioen in de regeling voor werknemers of voor zelfstandigen, zelfs indien het vervroegd werd toegekend, tenzij het bedrag ervan de toekenning van de inkomensgarantie verhindert.

Het recht op inkomensgarantie gaat in de eerste van de maand die volgt op deze waarop de in het eerste lid bedoelde leeftijd wordt bereikt.

§ 2. De instellingen of besturen die de in § 1, 1° of 2°, bedoelde voordelen betalen, stellen de Dienst hiervan in kennis zes maanden voor de in § 1 bedoelde leeftijd wordt bereikt.

Afdeling 5. Voorschotten

Art. 11 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst kan voorschotten uitbetalen wanneer uit het onderzoek van de rechten op inkomensgarantie, zowel administratief als gerechtelijk, blijkt dat er nog geen definitieve beslissing kan worden genomen.

De Dienst stelt het bedrag van de voorschotten vast op grond van de bewijsstukken waarover hij beschikt.

Met een mededeling die niet vatbaar is voor beroep, stelt de Dienst de gerechtigde ervan in kennis dat voorschotten zullen worden uitbetaald.

Afdeling 6. Nieuwe beslissingen

Art. 12 § 1. De gerechtigde op een inkomensgarantie die op grond van een definitieve beslissing of van een rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft is toegekend, kan een nieuwe aanvraag indienen in de vormen bepaald in de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk.

Een nieuwe aanvraag kan slechts gegrond worden verklaard op basis van nieuwe bewijselementen die vroeger niet aan de administratieve overheid of aan het bevoegde rechtscollege werden voorgelegd of op grond van een wijziging van een wettelijke of reglementaire bepaling.

De personen aan wie het recht op inkomensgarantie werd geweigerd, beschikken, onder dezelfde voorwaarden, over die mogelijkheid.

De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die waarin de nieuwe aanvraag werd ingediend.

§ 2. Het verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of het hoger beroep bij het arbeidshof inzake een beslissing over een inkomensgarantie geldt als nieuwe aanvraag om inkomensgarantie indien het wegens laattijdigheid onontvankelijk wordt verklaard.

Art. 13 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 juli 2003, art. 4 (5) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. *Vervangen bij K.B. van 11 juli 2003, art. 4 (5).*

Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Dienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking op datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend.

Wanneer de Dienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere betaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de betaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd toegepast.

§ 2. De Dienst kan de beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of als een verzoekschrift werd ingediend, tot op de sluiting van de debatten, wanneer:

- a) op de ingangsdatum van de inkomensgarantie het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;
- b) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een terugslag hebben op het recht van de aanvrager tijdens het geding worden ingeroepen;
- c) vastgesteld wordt dat aan de beslissing een administratieve vergissing kleeft.

Art. 14 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 2 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst kan van ambtswege de rechten op inkomensgarantie herzien wanneer hij één van de volgende feiten vaststelt:

1° de wijziging van het aantal personen die dezelfde hoofdverblijfplaats delen en wiens bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking komen;

2° de wijziging van het aantal minderjarige kinderen en meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

3° een wijziging in de bestaansmiddelen;

4° nieuwe bewijselementen met betrekking tot de eerder al dan niet in aanmerking genomen bestaansmiddelen;

5° nieuwe bewijselementen met betrekking tot de eerder al dan niet in aanmerking genomen bestaansmiddelen, ingevolge het overlijden van de gerechtigde op inkomensgarantie die zijn hoofdverblijfplaats niet deelt conform de bepaling van artikel 6, § 2 van de wet;

6° een wijziging in het bedrag van de pensioenen, die uitsluitend voortspuit uit een nieuwe toekenningsbeslissing; in dit geval wordt de beslissing herzien, rekening houdend met deze wijziging, zonder dat wordt overgegaan tot een nieuw onderzoek van de bestaansmiddelen.

Het recht op inkomensgarantie wordt, in voorkomend geval, herzien vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de wijziging zich heeft voorgedaan.

§ 2. Indien de onder paragraaf 1, 1°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gaat de Dienst over tot een nieuw onderzoek van de inkomensgarantie van de langstlevende gerechtigde, rekening houdend met de uit de nalatenschap werkelijk ontvangen goederen en stuurt hem een nieuwe beslissing.

Dit nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen beperkt zich tot de goederen die hij of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelde, van de in het eerste lid bedoelde overledene werkelijk ontvangen heeft en die zich bij de andere, als ongewijzigd beschouwde bestaansmiddelen en persoonlijke pensioenen zullen voegen.

Indien de langstlevende gerechtigde het bewijs levert dat hij geen goed uit de nalatenschap van de in het eerste lid bedoelde overledene heeft ontvangen, maakt de inkomensgarantie het voorwerp uit van een nieuwe beslissing, waarbij geen rekening gehouden wordt met de bestaansmiddelen van de overledene.

In afwachting van de in het eerste lid bedoelde nieuwe beslissing, wordt de inkomensgarantie herberekend en betaald onder de vorm van terugvorderbare voorschotten. Voor de vaststelling van het bedrag van de voorschotten, worden de bestaansmiddelen van de overledene geacht voor een gelijk deel toe te behoren aan de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende die met de overledene dezelfde hoofdverblijfplaats deelde.

Indien, gelet op de werkelijke erfopvolging, de langstlevende gerechtigde meent aanspraak te kunnen maken op een hoger voorschot, verstuurt hij aan de Dienst een afschrift van de aangifte van de nalatenschap of van elk ander document dat het bewijs levert van de wijze waarop de nalatenschap vereffend is. In voorkomend geval zet de Rijksdienst het bedrag van de voorschotten recht.

§ 3. Indien de gebeurtenis bedoeld onder paragraaf 1, 1°, te wijten is aan het feit dat de gerechtigde of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt opgenomen in een rusthuis, in een rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling, worden, zonder nieuw onderzoek ten gronde van de bestaansmiddelen:

1° voor de opgenomen persoon enkel de persoonlijke bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking genomen voor de vaststelling van de inkomensgarantie;

2° voor de andere gerechtigde enkel de persoonlijke bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking genomen.

De in aanmerking te nemen bedragen van de bestaansmiddelen en de pensioenen stemmen overeen met deze die voor de meest recente beslissing of herziening in aanmerking genomen werden. Ieder van de gerechtigden wordt met een gewone brief van de nieuwe beslissing in kennis gesteld.

§ 4. Indien de onder paragraaf 1, 1°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, kan de Dienst postuum overgaan tot een nieuw onderzoek van het eerder vastgestelde recht op inkomensgarantie van de

gerechtigde en/of echtgenoot of wettelijk samenwonende, rekening houdend met de nieuwe bewijselementen inzake de bestaansmiddelen voortspuitend uit de nalatenschap teneinde een nieuwe beslissing te versturen.

§ 5. Indien de onder paragraaf 1, 4°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde die de hoofdverblijfplaats niet deelt conform de bepaling van artikel 6 § 2 van de wet, kan de Dienst postuum overgaan tot een nieuw onderzoek van het eerder vastgestelde recht op inkomensgarantie van de overleden gerechtigde, rekening houdend met de nieuwe bewijselementen inzake de bestaansmiddelen voortspuitend uit de nalatenschap teneinde een nieuwe beslissing te versturen.

Afdeling 7. Het onderzoek naar de bestaansmiddelen

Art. 15 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 3 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst gaat, in voorkomend geval, over tot een onderzoek naar de bestaansmiddelen; te dien einde zendt hij aan de aanvrager een formulier van aangifte van bestaansmiddelen.

Indien de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt aan ieder een formulier van aangifte van bestaansmiddelen toegezonden.

De aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, moeten nauwkeurig antwoorden op de verschillende gestelde vragen, bevestigen dat de verstrekte inlichtingen oprecht en volledig zijn en het nazicht ervan toelaten. Zij ondertekenen hun formulier en voegen ieder hun meest recente aanslagbiljet van de inkomstenbelastingen bij, evenals een door hen voor waar verklaarde lijst met opgave van de roerende en onroerende goederen die ten bezwarende titel of om niet werden afgestaan en de zakelijke rechten die zij op deze roerende en onroerende goederen konden laten gelden. De lijst wordt gestaafd door een afschrift van de verkoops-, schenkings- of notariële akte.

De aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, zijn ertoe gehouden dat formulier in te vullen en samen met de gevraagde bewijsstukken terug te zenden binnen de maand na de ontvangst ervan.

Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, niet voldoet aan de bij het vorige lid bedoelde verplichting, wordt hem een herinnering gezonden; indien hij aan deze herinnering geen gevolg geeft binnen een termijn van één maand, wordt de inkomensgarantie geweigerd.

§ 2. De gerechtigde op de inkomensgarantie dient de bij artikel 5, § 1, derde lid, van de wet beoogde aangifte in bij de Dienst.

De bij het eerste lid beoogde aangifte moet de datum, de aard en het bedrag vermelden van de wijziging die zich in de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen heeft voorgedaan.

Art. 15/1 *Ingevoegd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 4 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst kijkt de inlichtingen meegedeeld door de aanvrager evenals door de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, na via een elektronische toegang tot de databanken van de FOD Financiën. Deze toegang is beperkt tot de gegevens nodig voor de controle van inlichtingen bedoeld in de wet en dit besluit, met naleving van de machtiging van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 16 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 5 (2).*

Wanneer de procedure voorzien in artikel 15/1 niet toelaat om alle gegevens te verzamelen die nodig zijn voor de controle van de in artikel 15 bedoelde aangifte, wordt deze voor nazicht doorgestuurd aan de bevoegde dienst van de FOD Financiën.

Art. 17 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 6 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De bevoegde dienst van de FOD Financiën deelt de door de Dienst gevraagde gegevens mee. De bevoegde dienst is ertoe gehouden alle inlichtingen te geven betreffende de roerende en onroerende goederen waarvan de aanvraag en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker zijn of geweest zijn.

De bevoegde dienst van de FOD Financiën verstrekt alle gegevens die in zijn bezit zijn, inzonderheid die betreffende de hypothecaire leningen en renten, evenals de roerende waarden van de aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, die door een aangifte van nalatenschap, een akte van verdeling of van vereffening, een akte verschenen in de verzameling van akten van vennootschappen of door gelijk welke andere akte werden bekendgemaakt.

Art. 18 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 7 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De bevoegde dienst van de FOD Financiën stelt de Dienst in kennis van elke wijziging die zich zou voordoen in de vermogenstoestand van de belanghebbende en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

Hij is ertoe gehouden naar aanleiding van het overlijden van een in het eerste lid vermelde persoon, de Dienst kennis te geven van de aanslag inzake nalatenschap.

Hij is ertoe gehouden, indien hij in toepassing van artikel 1240bis van het Burgerlijk Wetboek ertoe bevoegd is, de Dienst kennis te geven van de bevoegde notaris aan wie de erfgenamen vragen om een akte of een attest van erfopvolging op te stellen.

HOOFDSTUK III. De berekening van de bestaansmiddelen

Afdeling 1. De vrijstellingen

Onderafdeling 1. Volledig vrijgestelde inkomsten

Art. 19 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 juli 2002, art. 1 (1), 5 augustus 2006, art. 1 (6), 7 februari 2014, art. 8 en 9 (2), 7 februari 2024, art. 1 (7) en aangevuld bij het K.B. van 9 juni 2024, art. 20 (8).*

Bij het berekenen van de bestaansmiddelen, zowel voor de aanvrager als voor de echtgenoot of de wettelijk samenwonende met wie hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt geen rekening gehouden met:

1° de gezinsbijslag toegekend krachtens een Belgische regeling;

2° de uitkeringen of elke tussenkomst, die verband houden met openbare of private bijstand;

3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;

4° de frontstrep- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit;

5° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 3 februari 1961, en van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de mindervaliden;

6° de tegemoetkomingen voor personen met een handicap toegekend krachtens een Belgische regeling, met uitzondering van pensioenen;

7° de verwarmingstoelage toegekend aan bepaalde rechthebbenden op een pensioen ten laste van de werknemersregeling;

8° de vergoedingen die door de Duitse overheid bij wijze van schadeloosstelling worden betaald voor de gevangenhouding tijdens de tweede wereldoorlog;

9° de vergoedingen die ontvangen zijn in het kader van het vrijwilligerswerk, voor zover ze de in hoofdstuk VII van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers bedoelde bedragen niet overschrijden;

10° de toelagen, uitkeringen en bijslagen van de Gemeenschappen voor het onderbrengen van jongeren in een opvanggezin;

11° de pensioenbonus, bedoeld in de artikelen 3/2 en 7ter van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact en artikel 28, 5°, van de wet van 25 april 2024 houdende de hervorming van de pensioenen.

Onderafdeling 2. Gedeeltelijk vrijgestelde inkomsten

Art. 20 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 10 (2).*

Voor de toepassing van artikel 8 van de wet, wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen, die de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 743,68 euro afgetrokken.

Dit bedrag wordt met 123,95 euro verhoogd voor elk kind waarvoor de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, kinderbijslag geniet.

Art. 21 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt samen uitsluitend de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben van onbebouwde onroerende goederen, wordt voor de toepassing van artikel 8 van de wet bij de berekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met de som van de kadastrale inkomens van die goederen, verminderd met 29,75 euro.

Art. 22 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Bij het in mindering brengen van de pensioenen op het bedrag van de inkomensgarantie wordt rekening gehouden met 90 % van de in artikel 12 van de wet bedoelde voordelen waarop de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gerechtigd zijn.

Art. 22/1 *Ingevoegd bij K.B. van 24 oktober 2013, art. 8 (2) en vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 11 (2).*

Bij het in mindering brengen van de bonus, bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, op het bedrag van de inkomensgarantie, wordt rekening gehouden met 90 % van het bedrag waarop de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gerechtigd zijn.

Art. 22/2 *Ingevoegd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 12 (2).*

Bij het in mindering brengen van de beroepsinkomsten als werknemer en/of zelfstandige van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende overeenkomstig de artikelen 27, 28, 29 en 31 op het bedrag van de inkomensgarantie, wordt op dit totaal bedrag inzake beroepsinkomsten een vrijstelling van 5 000 EUR toegepast en dit na toepassing van artikel 27, 28, 29 en 31.

Art. 23 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 13 (2).*

In geval van afstand ten bezwarende titel van:

1° hetzij het woonhuis van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, op voorwaarde dat hij noch die personen een ander bebouwd onroerend goed bezitten;

2° hetzij het enige onbebouwd onroerend goed van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, op voorwaarde dat hij, noch die personen een ander onbebouwd of bebouwd onroerend goed bezitten;

wordt de eerste schijf van 37 200 euro van de verkoopwaarde vrijgesteld.

Voor de toepassing van het vorige lid wordt eveneens als woonhuis van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde

hoofdverblijfplaats deelt beschouwd, het enige binnenschip als bedoeld in artikel 271, eerste lid, van Boek II, Titel X, van het Wetboek van Koophandel dat hen toebehoort en hen op duurzame wijze tot woning dient.

Art. 24 Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt, nadat in voorkomend geval de bepalingen van het vorige artikel werden toegepast, rekening gehouden met 4 % van de schijf gelegen tussen 6 200 euro en 18 600 euro, en met 10 % van de boven die schijf gelegen bedragen.

Art. 25 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 14 (2).*

De in het vorige artikel bedoelde vrijstelling wordt, wanneer de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, toegepast op de som van hun roerende kapitalen.

Onderafdeling 3. Algemene vrijstelling

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 15 (2).*

Het bedrag van de inkomensgarantie, beoogd bij artikel 6 van de wet, wordt vermindert met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat 625 euro per jaar overschrijdt. Dat bedrag is evenwel 1 000 euro per jaar wanneer de aanvrager voldoet aan de bepalingen van artikel 6, §§ 2 en 3, van de wet.

Afdeling 2. In aanmerking te nemen bestaansmiddelen

Onderafdeling 1. Het beroepsinkomen

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, een andere beroepsarbeid verricht dan een beroepsarbeid als zelfstandige, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag, gelijk aan drie vierden van het brutoloon.

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt een beroepsarbeid als zelfstandige verricht, wordt, bij het berekenen van de bestaansmiddelen, het beroepsinkomen in aanmerking genomen dat bepaald is bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en betrekking heeft op het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

Wanneer het een helper betreft die geen werkelijk loon heeft, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van het laatste loon bij de administratie van de directe belastingen aangegeven fictief loon.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 16 (2).*

In geval van begin of hervatting van een beroepsarbeid als zelfstandige wordt, zolang artikel 28, eerste lid, niet kan worden toegepast en in al de gevallen waarin er niet naar een door de administratie van de directe belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat is aangegeven door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt. Dat inkomen kan nagezien en, in voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij de voormelde administratie verkregen gegevens.

Art. 30 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

§ 1. Het beroepsinkomen wordt niet meer in rekening gebracht vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze in de loop waarvan alle beroepsarbeid wordt stopgezet.

§ 2. Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt onderscheidene beroepsbezigheden uitoefenden en zij aan één ervan een einde stellen, wordt vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze van de stopzetting, nog slechts rekening gehouden met het inkomen voortgebracht door de arbeid die wordt voortgezet.

Art. 31 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 14 (2).*

Indien de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt bij de vaststelling van de bestaansmiddelen de som van hun in deze onderafdeling bedoelde beroepsinkomsten in aanmerking genomen.

Onderafdeling 2. De roerende kapitalen en de afstanden

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 17 (2).*

§ 1. Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, ten bezwarende titel of om niet roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, wordt, onverminderd de toepassing van artikel 23, een forfaitair inkomen in aanmerking genomen dat overeenstemt met de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand.

Het in het eerste lid bedoelde forfaitair bedrag wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 24 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

§ 2. De verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, wordt vermenigvuldigd met de breuk die het aandeel van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt in de onverdeeldheid uitdrukt.

§ 3. Bij afstand van vruchtgebruik wordt de waarde daarvan vastgesteld op 40 % van de waarde in volle eigendom.

Art. 33 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 18 (2).*

In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen worden de persoonlijke schulden van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats delen, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand op voorwaarde dat:

1° het persoonlijke schulden betreft van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats delen;

2° de schulden werden aangegaan vóór de afstand;

3° de schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald met de opbrengst van de afstand.

Art. 34 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 19 (2).*

§ 1. In geval van afstand onder bezwarende titel van een onroerend goed en onverminderd de bepalingen van het artikel 33, wordt voor zover het een in artikel 23 bedoeld onroerend goed betreft, een jaarbedrag van 1 250 euro of van 2 000 euro van de verkoopwaarde afgetrokken naargelang aan de aanvrager een inkomensgarantie krachtens artikel 6, § 1, of 6, §§ 2 en 3, van de wet wordt toegekend.

Het aftrekbaar bedrag wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de ingangsdatum van de inkomensgarantie.

§ 2. De verkoopwaarde wordt uitsluitend van ambtswege, eenmaal per jaar op de verjaardag van de ingangsdatum van de inkomensgarantie met één van de in paragraaf 1 bedoelde bedragen verminderd. Te dien einde wordt op 1 januari van het beschouwde jaar nagegaan of de aanvrager nog aan de in artikel 6, § 1, of 6, §§ 2 en 3, bedoelde voorwaarden voldoet.

Onderafdeling 3. De onroerende goederen

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt, zowel voor de bebouwde als voor de onbebouwde onroerende goederen, het bedrag van het niet-vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3.

§ 2. De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn, is voorzien.

§ 3. Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

De aanvrager legt de nodige bewijsstukken aan de Dienst voor.

Art. 36 Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 20 (2).

§ 1. Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die dezelfde hoofdverblijfplaats delen de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben, wordt het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk of de som van de breuken die het aandeel, in volle eigendom of in vruchtgebruik, van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt in de onverdeeldheid uitdrukt, vooraleer de artikelen 20 en 21 worden toegepast.

§ 2. Wanneer het onroerend goed met hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd worden met het jaarlijks bedrag van de hypothecaire interesten, op voorwaarde:

1° dat de schuld door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, werd aangegaan voor eigen behoeften en de aanvrager de aan het ontleend kapitaal gegeven bestemming bewijst;

2° dat de aanvrager bewijst dat de hypothecaire interesten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voorafgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag van de bestaansmiddelen.

Wanneer het onroerend goed werd verworven mits betaling van een lijfrente, wordt het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, werkelijk wordt betaald. Het tweede lid van deze paragraaf is van toepassing op deze vermindering.

Afdeling 3. De aftrek van de pensioenen en de bonus

Aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 21 (2).

Art. 37 Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 22 (2).

Voor de toepassing van artikel 12 van de wet wordt het bedrag van het pensioen en de bonus bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de voormelde wet van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, in aanmerking genomen dat uitbetaald geweest zou zijn vóór de vermindering of schorsing van de van de uitkering:

1° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

2° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie.

Art. 38 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 23 (2).*

Met uitsluiting van de bonus, bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de voormelde wet van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, worden de toeslagen die niet als een integrerend bestanddeel van het pensioen worden beschouwd, niet in mindering gebracht op de inkomensgarantie.

Art. 39 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 24 (2).*

Onverminderd de toepassing van de artikelen 19, 3°, en 38, wordt het bedrag van de inkomensgarantie verminderd met het volgens artikel 22 vastgestelde pensioenbedrag, en volgens artikel 22/1 vastgestelde bonus en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector nadat dit, in voorkomend geval, werd verminderd met het bedrag van de bij een rechterlijke beslissing vastgestelde en effectief betaalde onderhoudsgelden.

Bij wijziging in het pensioenbedrag, andere dan de wijziging bedoeld in artikel 14, § 1, eerste lid, 3°, wordt de inkomensgarantie herberekend en betaalbaar gesteld, zonder het voorwerp uit te maken van een nieuwe beslissing.

HOOFDSTUK IV. De betalingsmodaliteiten en de betaalvoorwaarden

Afdeling 1. De betalingsmodaliteiten

Art. 40 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 maart 2004, art. 7 (9), 13 augustus 2011, art. 12 (10), 30 maart 2018, art. 2, 1° (3) en 2° t.e.m. 5° (11) en 19 december 2025, art. 7 (12).*

De inkomensgarantie is verworven per twaalfden en betaalbaar per maand.

De inkomensgarantie wordt door de Dienst betaald door middel van overschrijvingen op een **persoonlijke betaalrekening** overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 augustus 2011 betreffende de betaling van de door de Federale Pensioendienst betaalde uitkeringen.

In afwijking van het tweede lid en onverminderd de toepassing van het zevende en achtste lid, kan de betaling, op verzoek van de gerechtigde, gericht aan de Dienst, ook gebeuren door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is voor de gerechtigden die geen toegang hebben tot de basisbankdiensten zoals bedoeld in de artikelen VII.56/1 tot en met VII.59/3 van het Wetboek van economisch recht.

In afwijking van het tweede en derde lid en onverminderd de toepassing van het zevende en achtste lid gebeurt de betaling, voor de gerechtigden voor wie de betaling tot en met 31 december 2025 door postassignatie gebeurde, vanaf 1 januari 2026, bij gebrek aan een correct uniek betaalrekeningsidentificatienummer, door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is.

Het toezenden van stukken aan de betrokkene gebeurt op zijn hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan evenwel tijdelijk afgeweken worden **op verzoek** van de betrokkene of van zijn lasthebber, gericht aan de Dienst.

De volgende betalingen worden altijd vereffend door middel van overschrijving op een persoonlijke betaalrekening:

- a) de jaarlijkse betalingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 1983 tot vaststelling van de betalingswijze van bepaalde door de Rijksdienst voor Pensioenen uitgekeerde voordelen;
- b) de betalingen van minder dan 50 euro per maand. Om dit bedrag te bepalen, wordt rekening gehouden met alle door de Dienst betaalde wettelijke pensioenen en andere voordelen, met uitzondering van het vakantiegeld en elk ander als zodanig geldend voordeel.

In afwijking van het zevende lid, kan de betaling, op verzoek van de gerechtigde, gericht aan de Dienst, ook gebeuren door middel van een circulaire cheque waarvan het bedrag aan de gerechtigde betaalbaar is, voor de gerechtigden die geen toegang hebben tot de basisbankdiensten zoals bedoeld in de artikelen VII.56/1 tot en met VII.59/3 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 41 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op de inkomensgarantie, worden de vervallen en niet-uitbetaalde termijnen uitbetaald in de volgende orde aan de persoon die:

1° die de begrafenis kosten heeft betaald;

2° in de verplegingskosten is tussengekomen.

De rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet-uitbetaalde termijnen te hunnen voordele wensen te verkrijgen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de Rijksdienst richten. De aanvraag, gedateerd en ondertekend, moet opgemaakt worden op een formulier conform het door de Dienst goedgekeurd model. De burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had, bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van de termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing indien deze na het overlijden werd verzonden.

Afdeling 2. De betaalvoorwaarden

Art. 42 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 25 (2) en gewijzigd bij K.B.'s van 5 juli 2015, art. 1 (13), 27 januari 2017, art. 1 (14), 30 maart 2018, art. 3, 1° (11), 2° (3) en 3°- 4° (11), 17 oktober 2021, art. 1 (15) en 29 mei 2022, art. 1 (16).*

§ 1. De inkomensgarantie is slechts betaalbaar voor zover de gerechtigde zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft. Hiervoor moet de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats in België hebben en er bestendig en daadwerkelijk verblijven.

Met het oog op de betaling van de inkomensgarantie wordt met bestendig en daadwerkelijk verblijf in België gelijkgesteld:

1° het verblijf in het buitenland gedurende ten hoogste negenentwintig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere instelling voor zorgverstrekking;

3° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst hiertoe de toelating heeft verleend.

4° de kalenderdag van vertrek vanop het Belgisch grondgebied en de kalenderdag van terugkeer uit het buitenland naar het Belgisch grondgebied.

Onverminderd de bepalingen van het tweede lid, 2°, wordt de uitbetaling van de inkomensgarantie geschorst voor elke kalendermaand tijdens welke de gerechtigde niet ononderbroken in België verblijft en dit vanaf de maand tijdens welke de in het tweede lid, 1° bedoelde periode wordt overschreden (17).

§ 2. De inkomensgarantie voor ouderen vervalt zodra de gerechtigde voor een ononderbroken periode van meer dan zes maanden in het buitenland verblijft of niet meer ingeschreven is in een Belgische gemeente.

Het verblijf in het buitenland voor een ononderbroken periode van meer dan zes maanden wordt vastgesteld ofwel op basis van de afvoering van ambtswege in toepassing van artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en identiteitskaarten ofwel op basis van feiten. Ingeval van vaststelling op basis van feiten kan de gerechtigde het tegenbewijs leveren dat hij werkelijk in België verbleef.

Bij zijn terugkeer kan hij overeenkomstig de bepalingen van afdeling 1 en 2 van hoofdstuk 2 opnieuw een aanvraag indienen.

§ 3. De gerechtigde op de inkomensgarantie die het Belgische grondgebied verlaat voor meer dan 5 opeenvolgende kalenderdagen, de in paragraaf 1, tweede lid, 4° bedoelde kalenderdagen niet inbegrepen, is verplicht de Dienst daarvan voorafgaandelijk in te lichten.

Wanneer de gerechtigde de verplichting bedoeld in het eerste lid om voorafgaandelijk de Dienst in te lichten in geval van vertrek naar het buitenland niet respecteert, wordt de betaling van de inkomensgarantie geschorst gedurende een kalendermaand, onverminderd de schorsing van de inkomensgarantie voorzien in paragraaf 1, derde lid. Hiertoe houdt de Dienst elke maand 10 % van het maandbedrag van de inkomensgarantie in tot het bereiken van het bedrag overeenstemmend met één maand inkomensgarantie.

De in het tweede lid bedoelde kalendermaand stemt overeen met de maand waarin de eerste dag volgend op de kalenderdag van vertrek vanop het Belgisch grondgebied gelegen is.

§ 4. De controle op de bepalingen van paragrafen 1, 2 en 3 wordt, desgevallend, uitgevoerd volgens de procedure voorzien in het tweede tot het zesde lid.

De controle gebeurt door een verblijfsbewijs aangeboden bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs op de hoofdverblijfplaats in België van de gerechtigde of op de daadwerkelijke tijdelijke verblijfplaats in België van de gerechtigde meegeëld aan de Dienst. De aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd

door de ontvangst van de aangetekende zending tegen aftekening door de gerechtigde zelf.

Indien de aangetekende zending in ontvangst wordt genomen door een gevolmachtigde van de gerechtigde biedt de gerechtigde zich in persoon en in het bezit van zijn identiteitskaart aan bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats, waar zijn aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd door de bevoegde ambtenaar op het verblijfsbewijs. De gerechtigde stuurt het ingevulde verblijfsbewijs daarna terug naar de Dienst binnen een termijn van 29 kalenderdagen vanaf de dag volgend op de aanbieding van de aangetekende zending, waarbij de poststempel geldt als bewijs.

Indien de aangetekende zending niet in ontvangst werd genomen door de gerechtigde of door een gevolmachtigde van de gerechtigde op het moment dat de termijn dat de aangetekende zending beschikbaar is op het postkantoor verstreken is wordt aan de gerechtigde, louter bij wijze van herinnering, bij gewone brief een verblijfsbewijs verstuurd op zijn hoofdverblijfplaats in België of op zijn daadwerkelijke tijdelijke verblijfplaats in België meegedeeld aan de Dienst. De gerechtigde biedt zich in persoon en in het bezit van zijn identiteitskaart aan bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats, waar zijn aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd door de bevoegde ambtenaar op het verblijfsbewijs. De gerechtigde stuurt het ingevulde verblijfsbewijs terug naar de Dienst binnen een termijn van 29 kalenderdagen vanaf de dag volgend op de aanbieding van de aangetekende zending, waarbij de poststempel geldt als bewijs.

Indien de gerechtigde de in het vierde lid bedoelde gewone brief, om welke reden dan ook, niet heeft ontvangen, doet dit op geen enkele wijze afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de controleprocedure.

Indien de aangetekende zending niet in ontvangst werd genomen door de gerechtigde zelf en het ingevulde verblijfsbewijs niet werd teruggestuurd naar de Dienst binnen de termijn van 29 kalenderdagen bedoeld in het derde lid en vierde lid, wordt de gerechtigde verondersteld niet meer in België te hebben verbleven, naargelang het geval, sinds de datum van aanbieding van de aangetekende zending of sinds de dag volgend op de kalenderdag van zijn vertrek vanop Belgisch grondgebied in geval van verblijf in het buitenland, ongeacht of hij al dan niet zijn data van vertrek en terugkeer aan de Dienst heeft meegedeeld, en wordt de betaling van de inkomensgarantie geschorst.

De gerechtigde die langer in het buitenland heeft verbleven dan de duur bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, licht, spontaan en zonder termijn, de Dienst in van zijn terugkeer op het Belgische grondgebied.

De Dienst herneemt de betaling van de inkomensgarantie vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze tijdens welke de gerechtigde terug is op het Belgische grondgebied.

Behalve in geval van bedrieglijke handelingen, onjuiste of onvolledige verklaringen of vermoeden van fraude, worden van de controleprocedure voorzien in het tweede tot het zesde lid uitgesloten, de gerechtigden:

1° die opgenomen zijn in een rusthuis, rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling in België of;

2° die de leeftijd van 80 jaar bereikt hebben.

3° die ingeschreven zijn op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

4° met een handicap zoals erkend door de Directie-generaal Personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, op basis van een graad van verlies aan zelfredzaamheid van minstens 7 punten vastgesteld overeenkomstig de zelfredzaamheidsschaal opgenomen in bijlage bij het ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming;

5° die een attest aan de Dienst hebben overgemaakt waaruit blijkt dat zij een van de volgende tegemoetkomingen ontvangen:

- a) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, toegekend door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie via Iriscare;
- b) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, toegekend door de Duitstalige Gemeenschap, via de Directie-generaal Personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;
- c) een zorgbudget voor ouderen met een zorgnood, toegekend door de Vlaamse Gemeenschap, via de Zorgkas waarbij de rechthebbende aangesloten is;
- d) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden toegekend door het Waalse Gewest via het Agence pour une Vie de Qualité.

Art. 43 De inkomensgarantie wordt niet uitbetaald voor de duur van hun gevangenschap of van hun opsluiting, aan de gerechtigden die in gevangenissen zijn opgesloten of die in een instelling van sociaal verweer zijn opgenomen.

De gerechtigden mogen evenwel aanspraak maken op de inkomensgarantie die betrekking heeft op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buiten vervolgingstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 44 De inkomensgarantie wordt niet uitbetaald, voor de duur van hun opneming, aan de gerechtigden die, uitsluitend ten laste van de openbare besturen, geplaatst zijn in een psychiatrische verzorgingsinstelling.

Art. 45 Het bedrag dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of het bevoegde hulp- of bijstandsfonds als aandeel in de verplegingskosten kan opeisen, mag niet hoger zijn dan drie vierden van de inkomensgarantie.

HOOFDSTUK VI. Overgangsbepalingen

Art. 46 In afwijking van artikel 16, § 1, eerste lid, van de wet wordt het bedrag van het gewaarborgd inkomen op 1 juni 2001 niet van ambtswege met het krachtens de wet toekenbare bedrag van de inkomensgarantie vergeleken voor de personen die gelijktijdig:

- in het genot zijn van een krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden vastgesteld gewaarborgd inkomen, en
- dezelfde hoofdverblijfplaats met één of meerdere, andere dan in artikel 6, § 2, 2e lid, van de wet bedoelde, personen delen.

HOOFDSTUK VII. Slot- en opheffingsbepalingen

Art. 47 Dit besluit treedt in werking op 1 juni 2001.

Art. 48 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

-
- 1 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
 - 2 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
 - 3 Inwerkingtreding: 31-03-2016.
 - 4 Inwerkingtreding: 01-09-2007.
 - 5 Inwerkingtreding: 01-10-2003.
 - 6 Inwerkingtreding: 01-02-2006.
 - 7 Inwerkingtreding: 19-02-2024.
 - 8 Inwerkingtreding: 01-01-2025.
 - 9 Inwerkingtreding: 17-03-2004, voor de betalingen die plaatsvinden vanaf 17-03-2004.
 - 10 Inwerkingtreding: 24-08-2011.
 - 11 Inwerkingtreding: 01-07-2019.
 - 12 Inwerkingtreding: 01-01-2026.
 - 13 Inwerkingtreding: 09-07-2015.
 - 14 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
 - 15 Inwerkingtreding: 08-11-2021.
 - 16 Inwerkingtreding: 25-06-2021.
 - 17 Dit lid is niet van toepassing wanneer de periode bedoeld in artikel 42, § 1, tweede lid, 1° van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 wordt overschreden wegens een op het ogenblik van inwerkingtreding van dit besluit lopend verblijf. In dit geval blijven de regels van kracht vóór de inwerkingtreding van dit besluit van toepassing (zie art. 3 van K.B. van 5 juli 2015).

INDEX

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN